

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

[ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ-ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΑ-ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΗ]

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΕΠΙ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας τῶν τραπεζογραμμάτων γίνονται αἰσθητὰ ἀφ' ἧς ἡμέρας ἡ ἔκδοσις αὐτῶν προβιβασθῆ ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἐνῶ ἀφ' ἑνὸς τὸ δεκάδραχμον π. χ. τραπεζογραμμάτιον μένει πάντοτε δεκάδραχμον, ἀφ' ἑτέρου τὰ δύο πεντάδραχμα ἀργυρᾶ νομίσματα, τὰ ὁποῖα πρότερον ἀντηλάσσοντο ἐπακριβῶς πρὸς ἐκεῖνο, ὑπερτιμῶνται μετὰ τὴν ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν. Ὅσοι πλειότερα ἢ ἀπόστασις μεταξὺ τῆς προσφορᾶς τῶν τραπεζογραμμάτων καὶ τῆς ζητήσεως τῶν πρὸς αὐτὰ ἀνταλλάσσονται νομισμάτων, τόσῳ μείζων ἢ διαφορὰ μεταξὺ τῆς τιμῆς αὐτῶν.

Κατ' οὐσίαν ἡ ἐπίτασις τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας τῶν τραπεζογραμμάτων διώκει ἐκ τῆς ἡμερησίας συναλλαγῆς τὰ ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ νομίσματα, τὰ ὁποῖα εἰσάγονται τοιοῦτοτρόπως ἐν τοῖς ταμείοις τῶν κολλυβιστῶν, ἵνα ἀπὸ ὀργάνων ἀνταλλαγῆς τῶν πραγματειῶν γίνωσιν εἰδικώτερον ἀντικείμενον ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως. Τότε παραδίδεται ἡ ἐσωτερικὴ συναλλαγή εἰς τὰς τύχας τῆς τραπεζικῆς κυκλοφορίας. Ὅσοι πνέει οὐριος ὁ ἄνεμος, βαδίζουσι τὰ πράγματα πρὸς τὰ ἐμπρός· ἅμα ὁμῶς ἀρχίσει νὰ ἀστράπτῃ, πρέπει νὰ περιμένῃ τις καὶ τὰ ναυάγια.

Τὸ πρῶτον σύμπτωμα τῆς ἐν τῇ ἀναγκαστικῇ κυκλοφορίας

υπερβάσεως· είναι ἡ υπερτίμησις τῶν πραγματειῶν. Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἠγοράζεται ἄλλοτε καθ' ὑπόθεσιν ἀντὶ 20 δραχμῶν εἰς ἀργυρον ἢ χρυσόν, ἀγοράζεται ἤδη ἀντὶ 25 εἰς τραπεζογραμμάτια. Ἡ διαφορὰ αὕτη ἐξηγεῖ τὴν σχέσιν, ἣτις ὑφίσταται μεταξὺ τῶν νομισμάτων καὶ τῶν τραπεζογραμματίων, διότι ἀρκεῖ νὰ πληρώσῃ τις δι' ἀργυρῶν ἢ χρυσῶν νομισμάτων καὶ θέλει εὖρει ἐν τῇ υπερτιμήσει αὐτῶν ἀκριβῶς τὸ ἀντίστοιχον τῆς προεκτεθείσης ἀνωτέρας διὰ τραπεζογραμματίων πληρωμῆς του.

Ἡ παρατήρησις αὕτη μαρτυρεῖ τὴν οἰκονομικὴν ἀλήθειαν, ὅτι δὲν ὑπάρχει δύναμις ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα μεταστρέψῃ τὴν φύσιν τῆς συναλλαγῆς, ἣτις εἶναι πάντοτε ἀνταλλαγὴ ἰσάζιων. Τὸ τραπεζογραμμάτιον ἀνταλλάσσει ὅσον ἀξίζει. Ὄταν ὁ λαμβάνων αὐτὸ γινώσκῃ ὅτι ἐν τοῖς ταμείοις τῆς ἐκδιδούσης τραπεζῆς ὑπάρχει τὸ ἀντίστοιχον μεταλλικὸν καὶ ὀπίσθεν αὐτοῦ κεφάλαιον ἰκανῶν καὶ εὐεξαργυρώτων ἀξιών, δέχεται τὸ τραπεζογραμμάτιον ὅσον καὶ τὸ πολυτιμὸν μέταλλον, μάλιστα δὲ καὶ προθυμότερον διὰ τὰς πολυειδεῖς εὐκολίας αὐτοῦ· ὅταν ἔμῳς ὁ κόσμος γινώσκῃ, ὅτι μεταλλικὸν δὲν ὑπάρχει ἐν τοῖς ταμείοις τῆς ἐκδιδούσης τραπεζῆς ἢ ὅτι τὸ πλεῖστον καθυστέρει, τότε ἀν' μὲν εἶναι ἐλεύθερος, ἀπορρίπτει τὸ προσφερόμενον αὐτῷ τραπεζογραμμάτιον, ἀν' δὲ εἶναι ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας δεσμευμένος, τὸ δέχεται ὅσον ἀξίζει, ὑπερτιμῶν τὰ διδόμενα ἀντὶ αὐτοῦ πράγματα μέχρι ἰσοζυγίου τῶν τραπεζικῶν γραμματίων πρὸς τὰ πραγματικὰ νομίσματα, τὰ ὅποια ἐν τῇ τελευταίᾳ ἀναλύσει τῆς συναλλαγῆς ἔχουσιν ἐκ φύσεως τὴν κυρίως εἰπεῖν, διανταλλακτικὴν δύναμιν.

Ἐκαστὸς ἠδύνατο νὰ υποθέσῃ, ὅτι ἡ ἐπὶ ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας τῶν τραπεζογραμματίων ὑπερτίμησις αὕτη τῶν πραγματειῶν ἔχει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀναπτύξεως τῆς εἰσαγωγῆς καὶ τῆς ἐλαττώσεως τῆς ἐξαγωγῆς. Φυσικὸν εἶναι τόποι, οἵτινες προσφέρουσιν ἀνωτέρας τιμᾶς, νὰ ἐλκύωσι καὶ πλείονας ἐξωθεν πραγματείας, καὶ ὅταν ἡ ἐθνικὴ ἐργασία εὐ-

ρίσκη μεγάλας ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἀμοιβᾶς νὰ μὴν ἐπιδιώκῃ τὰς ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ γῆ μετὰ πολλῆς ἐντάσεως. Ἄλλ' ὁ κανὼν οὗτος τῆς διεθνοῦς συναλλαγῆς ἐπὶ τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας εἶναι ἀνεφάρμοστος διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον, ὅτι πέραν τῶν ὀρίων τῆς ἐπικρατείας τὰ τραπεζογραμμάτια αὐτῆς δὲν ἔχουσιν ἀξίαν συναλλακτικὴν. Πέμψατε π.χ. τραπεζογραμμάτια τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς εἰς τοὺς βιομηχάνους τῆς Ἀγγλίας ἢ τῆς Γαλλίας καὶ περιμείνατε νὰ σᾶς ἀποστείλωσι τὰ τεχνουργήματα αὐτῶν! Οἱ ξένοι παραγωγοὶ θὰ ζητήσωσι νομίσματα ἡχηρὰ, καὶ ἡ εἰσαγωγῆ τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐμπορευμάτων θὰ κανονισθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νομισμάτων, τὰ ὅποια δύναται ἡ χώρα νὰ διαθέσῃ διὰ τὰς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀγορᾶς αὐτῆς. Ἐπὶ δὲ τῆς ἐξαγωγῆς, πραγματεία ἣτις διὰ τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας ὑπερετιμᾶται παρ' ὑμῖν θὰ εὖρη ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ τὴν μεταλλικὴν τιμὴν τῆς, τὴν ὁποίαν ἀρκεῖ νὰ μεταφέρῃ τις ἐν τῇ χώρᾳ ἵνα εὖρη τὸ ἰσάζιον ἐν τῇ προεκτεθείσῃ διαφορᾷ τῶν νομισμάτων πρὸς τὰ τραπεζογραμμάτια. Ὡστε ἐπὶ τε τῆς εἰσαγωγῆς καὶ τῆς ἐξαγωγῆς ἡ ἐσωτερικὴ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ὑποτιμήσεως μὲν τῶν ὀργάνων τῆς υπερτιμήσεως δὲ τῶν πρὸς ἂς ταῦτα ἀνταλλάσσονται πραγματειῶν οὐδεμίαν ἀσκοῦσιν ἐπιρροήν.

Διαφέρει προκειμένου περὶ τῆς τιμῆς τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος. Ὑπαρχούσης ὀρθῆς νομισματικῆς κυκλοφορίας μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν, ἐξ ὧν ἡ μὲν ἐκδίδει τὰς συναλλαγματικὰς, ἡ δὲ τὰς πληρόνει, ἡ ὑπερτίμησις τοῦ συναλλάγματος ἐν τῇ χώρᾳ τῆς ἐκδόσεως εἶναι τοσαύτη μόνον, ὅση ἀρκεῖ εἰς ἀποζημίωσιν διὰ τὴν ἐνόχλησιν καὶ τὴν δαπάνην τῆς ἐξ αὐτῆς πρὸς τὴν ἑτέραν χώραν μεταφορᾶς τοῦ νομίσματος. Κατὰ τὰ λοιπὰ ὑπάρχει ταυτότης εἰς τὴν τιμὴν τοῦ συναλλάγματος μεταξὺ τῶν συναλλαττουσῶν χωρῶν. Ἀμὰ ὅμως ὑποθέσῃ τις ὅτι ἐν τῇ μιᾷ μὲν ἐξ αὐτῶν ὑπάρχει νομισματικὴ κυκλοφορία, ἐν τῇ ἑτέρᾳ δὲ ἀναγκαστικὴ τραπεζογραμματίων κυκλοφορία, τότε ἡ δευτέρα χώρα ἐκτὸς τῶν

ἐξόδων τῆς μεταφορᾶς τοῦ νομίσματος θέλει εὔρει ἐν τῇ ἀξίᾳ τοῦ συναλλάγματος τῆς καὶ τὴν μεταξὺ τοῦ νομίσματος καὶ τῶν τραπεζογραμματίων τῆς ἀγοραίαν διαφορὰν. Συμβαίνει δηλαδὴ ἀκριβῶς ἐν τῇ μεσολαβήσει τοῦ συναλλάγματος ὅ,τι θὰ συνέβαινε ἐάν ὁ ἔμπορος τῆς ἡμεδαπῆς ἠγόραζεν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἀγορᾷ τὰ νομίσματα, τῶν ὁποίων ἔχει ἀνάγκη, ὅπως ἀποστείλῃ αὐτὰ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν διὰ τὰς ἐκεῖ ἀγορὰς τοῦ.

Κατὰ τοῦτο ἡ τιμὴ τοῦ συναλλάγματος ἀναβαίνει ἢ κατεβαίνει ἀναλόγως τῆς ἀξιομειώσεως τῆς τιμῆς τῶν ὑπαρχόντων ἐν τῇ χώρᾳ νομισμάτων, ἐπὶ τῆς ὁποίας τοσαύτην, εἰδομέν, ἀσκέτ ἢ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία ἐκέρροῦν. Ἐν τοῦτοις δὲν εἶναι αὕτη μοναδικὴ αἰτία εἰς τὸ φαινόμενον τῆς ὑψώσεως τοῦ συναλλάγματος, διότι καὶ τῆ ὑπαρχούσης ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας συμβαίνει πολλάκις μεταξὺ τῶν συναλλαττομένων ἐπικρατειῶν, ὥστε ἡ μὲν νὰ ἀγοράσῃ πλείονερα παρά τῆς δέ, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει τὸ συναλλάγμα τὸ ὁποῖον πέμπει ἡ πρώτη ἐπικρατεία πρὸς τὴν δευτέραν ἀποτελεῖ πλείονεραν ζήτησιν, ἐνεκὸν τῆς ὁποίας πληροῦνται τοῦτο ἀκριβώτερον τὸ ἐνδοτικὸν δὲ φαινόμενον ἀκλόνηται ὡσάκις τὸ πρὸς ἄλλῃ ἀγορᾶς καλῶς ἀπομένως ἕλιγα ὀφείλων πρὸς τὸν ἕτερον, μικρὰν αἰσθάνεται καὶ τὴν τοῦ συναλλάγματος ζήτησιν.

Ἐν γένει ἡ κατάσταση τοῦ ἀλληλοχρέου, τρόπον τινα, μεταξὺ τῶν ἐπικρατειῶν ἁπλοῦς, ὅ ὁποῖος ἀποτελεῖται ἔταν ἐν τῇ διεθνεί μεταξὺ αὐτῶν ἀγορᾷ ἢ μὲν ὀφείλει πρὸς τὴν δέ, συνδυασμένη πρὸς τὴν ἐν ἑκάτερά τῶν χωρῶν ὑπαρχούσαν σχέσιν τῶν νομισμάτων πρὸς τὰ ἐν περιπτώσει ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας τραπεζογραμματία, κατασκευάζει τὴν συναλλακτικὴν μετὰ τῶν συγκρινόμενων ἐπικρατειῶν τιμὴν. Δύναται νὰ θεωρηθῇ αὕτη ὡς ἡ κυρία ἐκφράσις τῆς διεθνούς ἐμπορίας, ἀποτελοῦσα τὸ θερμοόμετρον τῆς ἐν τῇ οἰκονομικῇ τῆς ἀνθρωπότητος ἀνομίας τοιαύτης ἢ τοιαύτης τάξεως, ἢ εἰς ἕκαστον ἔθνος ἐπιφυλάττουσαν ἢ πρὸς τὴν ἢ διοίκησιν καὶ αἰ περιστάσεις αὐτοῦ.

ΑΓΓΛΙΚΗ ΙΝΔΙΑ.

Ἡ ἡμετέρα ἀναπτυσσομένη ἐν τῇ Εὐρώπῃ καινὴ προσοχὴ πρὸς τὴν χώραν τῆς κατὰ τὸν ἀνθρώπινον γένους, ὑπὸ πασαι ἐν γένει ἐποψίαι, καὶ ἀπὸ τῶν τελευταίων τοῦ Ἰνδικοῦ στοιχείου ἐμφανίσεων ἐν παῖς περιπετείαις τῆς συγχρόνου ἱστορίας, παρέχει ἡμῖν τὸ ἐνδράσιμον, ὅπως ἐπισταμένως μελετήσωμεν τὴν ἐν Ἰνδία παρέχοντες τοῖς ἀκαθάρτοις ἡμῶν εἰκόνα τῆς συγχρόνου καταστάσεως τῆς μεγάλης ταύτης χώρας μεταξὺ τῶν διαφόρων θεμάτων τῆς ἀπορίας ἀρκουσι πρὸς τὸ παρόν τὰ περὶ τῆς ἑκτασιν καὶ ἀμυνας τῆς χώρας τὸν πληθυσμὸν αὐτῆς τὴν στρατιωτικὴν καὶ ἐκπαιδευτικὴν σύναξιν τῆς.

Ἡ ἑκτασις τῶν ὑπὸ τὴν ἀμέσον κυριαρχίαν τῆς Ἀγγλίας ὑπαγομένων καὶ τῆς Ἰνδίας συμποσοῦνται εἰς 45,492 μίλια ἔχοντα πληθυσμὸν 193,754,000. Αἱ δὲ κατ' ὄνομα ἀνεξάρτητοι καὶ ὑπατελεῖς τῆς Ἀγγλίας γαῖαι ἐν τῇ Ἰνδικῇ ἀνέρχονται εἰς 30,396 μίλια περιλαμβάγοντα πληθυσμὸν 47,000,000 (*).

Ὅπως δυνήθωμεν ἕκαστος βασιμότερον νὰ φέρωμεν κρίσεις ἐπὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως τῆς Ἀγγλίας ἐν παῖς Ἰνδίας, πρέπει νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἄφ' ἑσῶς μὲν τὸ πλεῖστον μέρος αὐτῶν περικυκλῶται ὑπὸ ὑδάτων καὶ κατὰ συνέπειαν τούτου ὁ τόπος αὐτῶν εὐρισχόμενος εἰς χεῖρας τῶν θαλασσοπόρων Ἀγγλων καθίσταται ἔξωθεν ἀπρόσιτος εἰς πᾶν ἕτερον ἔθνος, ὅπερ ἤθελε φερόμενος ὡς μόνον, γὰρ παρ' ἑσῶς ἄλλο καὶ εἰς ἀπόκεντρον εἰς τῶν μέρως νὰ ποιῆσαι ἔξωθεν ἕξ ἄλλου δὲ

(*). Ἡ ἐν τῇ Ἰνδικῇ ἐκδοθόμην Ἀγγλικὴ ἐφημερίς «Civil and Military Gazette of India» ἀναγγέλλει ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν Μαωμεθανῶν ὑπεκλιθῶν τῆς Ἀγγλίας ἐν Ἰνδίας συμποσοῦνται μόλις εἰς 40,000,000 ἀνθρώπων.

καὶ ἐκ φύσεως ἢ θέσει τῶν Ἰνδιῶν εἶναι τοιαύτη, ὥστε καὶ ἐκ τῆς ξηρᾶς καὶ σπανίας ἀπρόσιτος, διότι πρὸς τὸ πλεῖστον μέρη τῶν ἡπειρωτικῶν σύνορων ἐκτείνονται τὰ γιγαντώδη (Ἰμαλάια) ὄρη, διὰ τῶν οὐδαίς μέχρι τοῦδε ἀπεπειράθη, ἵνα διέλθῃ τὴν εἰσβολὴν τοῦ ἐχθροῦ ἢ Ἀγγλίας, δύναται ἵνα φοβῆται μόνον ἐκ τῶν ἄρσεων Σουλεϊμᾶν βορειοδυτικῶς καὶ ἐκ τῆς Σιννοκῆς βορεία ανατολικῶς. Ἐλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἡμέτεροις ἐκείνοις, καὶ περὶ πειρασμένης ἐπιφοιτῶν γείτονας τῶν ἡμερῶν ἐκείνων εἶσιν εὐθέως νείστατοι, ὁμοίως ἐξήσφαλισθη καὶ ἡ τεχυρωθῆ καὶ ἀλλίστα καὶ ἀπάσης ἐνδεχομένης ἐπιδρομῆς. Προσέτι δὲ καὶ τῆς φυσικῆς τῶν μερῶν τούτων θέσις, διακωλύει σπουδαίως τὴν ἐν τεύθειν προσβολὴν τοῦ ἐχθροῦ, καθόσον ἀφ' ἐνός μὲν ὡς πρὸς ὁματῶν μεσσολαβούσιν αἱ δασώδεις τοῦ Βελουχιστάν (Ἀρβίς) καὶ Παϊδρῶστας (Ἀφγανιστάν) χώραι, ὅθεν ἐδύμισται ὑπάρχουσι δίοδοι, ἀφ' ἑτέρου δὲ αἱ τῆς Βιρμάς καὶ Σιάμης χώραι ἐν αἷς οὐδαμῶς οὐδεμίαν εὐαίτη διόδον ὑπάρχει, διότι αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν ὁ τόπος ἐστὶ λίαν δασώδης. Ποιούτω τρόπῳ ἢ Ἰνδικῆς εἰς ναυδιάπτους Ἀγγλοὺς φρουρίων ἀχορῶτά τὸν ἐνώπιον ἑλθεῖσθαι Ἀσίαν, ὅθεν μετὰ θεπικότητος δύνανται νὰ ἐλπίζωσιν οὐαίω νά ἐκκυριαρχίαν, ἢ ἐξαρῆσαι μόνον μετὰ περικύσσεως, καθ' ἣν παρουσίασθαι ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν ἐπαναστατήσῃ γὰρ πασαν τὴν χώραν, ὅπως ποῦτο συνέβη κατὰ τὸ ἔτος 1857 — 58, καὶ δυνηθῆναι κατισχύσει, ὁλῶν τῶν προληπτικῶν καὶ κατασταλτικῶν μέσων, τὰ ὅποια ἔχει ἢ Ἀγγλία ἀφ' ὅθεν ἐν τῇ ὑποκειμένῃ χώρῃ.

Τοιοῦτο γὰρ ἰσχυρῶς διαίρεται ἢ Ἰνδία εἰς δύο κύρια μέρη, τῶν τῶν μὲν πρὸς βορρᾶν ὀμίλων, τῶν δὲ πρὸς νότον ὀμίλων, ὡς περὶ κυκλῶν ὁρῶν πάντα ἔθεν ὑπὸ δασωμένης ἐάνοις, ὅτε ὑποθέσωμεν ὅτι αἱ πεδιάδες εἰσι μᾶλλον ἐπιδεικτικαὶ προσβολῆς ἢ τὰ δασώδη καὶ ὄρη, ἢ μέρη, ὅτε πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἡ βορρῆ Ἰνδία πρὸς νότον καὶ ἑκατομῶν προσβάλλεται εὐκολώτερον, καὶ κατὰ συνέπειαν ἢ εἰσβολὴ φέλει ἐνεργηθῆναι μᾶλλον ἐκ τοῦ βορειοδυτικοῦ μέρους, ὅθεν ὅπερ καὶ ἀποδείκνυται ἐκ τοῦ ὅτι αἰετοῖσι οἱ κατακτῆται τῆς χώρας

ταύτης εἰσέβαλον, διὰ τοῦ βορείου μέρους τῆς Πενδιάθης (Πενταποταμιᾶς-χώρας τῶν Πέντε ποταμῶν), ἣτοι ἐκ τῶν ποταμῶν Βαχάτ ἢ Δσελάμ (Ἰνδία), Δσενάμπ (Ἀκασήμ), Ραούκ (Χιάρσα), Βεδσάχ (Ἰφάς), Σεβλέτ ἢ Σετλεδία (Ζαδάτ), καὶ διὰ τῆς πλησιοχώρου Καβαύλης — Δορῦ, ἀκολουθῶντες, παραλαμβάνοντες νοτιανατολικῶς πρὸς τὰς πηγὰς τοῦ Βάγγου ποταμοῦ. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐγένοντο αἱ ἀλλεπάλληλοι κατακτήσεις τῶν Ἰνδιῶν, ἐν μέρει ἢ καὶ ὅλων, ὑπὸ τοῦ Δαρβίου, Ἀλεξάνδρου, τοῦ Μακεδόνα, Σανδράκτου, τῶν Ἀφγανῶν (Γαιδρωσίων), τοῦ Τιμούρου, τῶν Βαβέρων (1) τοῦ Σαχκεδίου καὶ τοῦ Δελεύκου Δ'. Κατὰ τὸν σοφὸν ἱστορικὸν Σλόσσερ, ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος διήλθε διὰ τῆς Καβαύλης καὶ Πισσαουέρης, ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ πρᾶγν καὶ ἀδιάβατον τοῦ μέρους ἠνάγκασεν αὐτὸν νὰ διακόψῃ τὴν πρὸς τὰ πρόσω πορείαν του, ἐστάθη ἐγγύς τῆς Πενδιάθης.

Ἡ Ἰνδία Ἰνδιῶν κατακτήσεις ἐν ταῖς Ἰνδίας ἤρξαντο κυρίως τὸ 1636, πῆν γενεσὶν αὐτῶν λαβοῦσαι ἐκ τῆς κατὰ πρῶτον κατὰ τὸ 1601 ἀναπτυχθείσης σχέσεως ἐμπορικῆς καὶ ναυτικῆς ἐνεκα τοῦ ἐξῆς συμβάντος. Ὁ αὐτοκράτωρ Σαχης Ἀζεχάν, βασιλεὺς σαφελικῶν νοσημάτων ὑπὸ τινος χειρουργοῦ ἄγγλου Βράουτον, εὐγνωμοσύνης ἐνεκεν ἤνοιξεν εἰς τὰ ἀγγλικά πλοῖα τὴν εἰσοδὸν ἐν ταῖς Ἰνδίας, ἔδωκε δὲ καὶ τὴν ἄδειαν νὰ ἐμπορεύωνται ἐν Βαδράση, πρῶτη ἤδη φερρᾶν πρὸ 1636 πλοῖον σμικρὸν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ πλοίαρχου Λανγκαστέρ προσωρμίσθη εἰς τὸ Ἄσιν καὶ Σουμάτραν, ἔκτοτε ἐπὶ ἑκατοντάετην ἰσχυρὰν ἰσχυρὰν. Ἀγγλοὶ οὐδεμίαν εἶχον προσκτήσει σήμασιν ἐν ταῖς Ἰνδίας, μόνον δὲ ἀπὸ τοῦ 1757 ἤρξαντο κἀκεῖθεν κατακτήσεις καὶ πολλὰ πλοῖα ἔλαβον.

(1) Βαβέραι εἶναι δυνάστεα φυλῆς Περσῶν ἀντικῆς, γενεαλόγου μὲν ἀπὸ τοῦ 1525, καὶ τὴν ὀνομασίαν μὲν μέχρι τοῦ νῦν κυριάρχου ἐν Ἰνδοστάνῃ ὀνομαζομένην αὐτοῦ καὶ μεγάλους Μογγόλους, ἐπειδὴ ὁ πρῶτος αὐτῶν βασιλεὺς, ἐξ οὗ καὶ ἔλαβον κατ' ἀρχὰς τὸ ὄνομα, κατήγετο ἐκ τοῦ γένους τοῦ Ταμερλάνου.

τες πάλι γαίας των ότε μέν διά χρημάτων, ότε δέ δι' έπλων, πηλόμεγαλητέραν δέ δυσκολίαν έδοχήμασεν ή Αγγλία έν τή κατακτήσει τής νήσου Κεϋλάνης, νήτις άρξαιμένη από τοϋ 1787 έπερατώθη μόλις περί το 1815, ότε και έντελώς καθυπεβλήθη εις τήν άμεσον κυριαρχίαν (*). Από δε τοϋ 1759— τοϋ 1875 ή Αγγλία υπήγαγεν υπό τήν κυριαρχίαν αύτης 57 χώρας περιλαμβανούσας 200,000,000 υπηκόων διαφόρου φυλής, κατέστησεν δ' ύποτελείς 460 ήγεμονίας διάφόρων χωρών. Όπερ δ' αξιοσημείωτον, επί τοϋ άπειροπληθοϋς τούτου λαοϋ έξάσκει τήν έπιτροπήν αύτης και ίσχυόν, διότι 110,000 μόνον Αγγλων, έξ ών 67,000 εισι καθαροί στρατός, και δέ λοιπός ήώς πολιτικοί, υπ' άλλην έθνηώς έμποροικαι βιομήχανικόν. Έχει πάλι ήώς θαυμασιον ή εθούια και ή τόλιμη τοϋ έσπρόβειν κτισοϋπων λαών και τριαύτης χώρας. Αναφαίνεσθαι ταύτω καθ' έλλην άπ' ης τήν δύναμιν ή ύπεροχλή τοϋ εϋρωπαϊκού και ή άνδριότητων κατοίκων τής Αύσεως επί τών σχετικωφ βαλθονικών και χυόνων τής Ανατολής.

Ε. II— Ήδη μεταβώμεν εις τήν καταστατικήν τοϋ έπληθισμοϋ και τής διαιρέσεως τών Αγγλικών Ινδιών. Έκαστή εκ- τάσεως τών 75,883 □ μιλίων, τή μέν 30,391 □ μιλια ανήκουσιν εις τοϋς ύποτελείς τή Αγγλία και αυτόχθονας ή- φερμένας, ή δέ υπό τήν άμεσον δικαιοδοσίαν τής Αγγλίας υπαγομένη χώρα διοικητικώς διαίρεται εις δύο τάξεις, έξ ών ή μέν διατελεί υπό τήν δικαιοδοσίαν τοϋ έν Λονδίνω Διοικη- τηρίου (Colonial Office), ή δέ υπό τήν δικαιοδοσίαν τοϋ Υπουργείου τών Ανατολικών Ινδιών (India Office). Εις μέν το πρώτον υπάγονται ή Γόν Κονγ, ή Λαβουάν, ή Σουγα- ποϋρ, ή Μαλάκκα, ή Πουλο Πινάγγ ή Κεϋλάνη, ή Αδέν και ή Περήμ, εις δε το δεύτερον ή Ηπειρωτική Ινδία και ή νήσοι τής Ανδαμάνης, έπίσης δέ (και τοι όνομαστικώς κατά τήν μόλιον ή ήτρον) κα' αρχιπελάγη τών Λακεδίδων και

των Μαλδίδων (δύο πλοΐσια εις σκαπέλουσ συμπλέγματα). "Οσον δι' έφορά τας άποδίκιακάς γαίας, διοικούνται αύται υπό αυτόχθόνων διοικητών, υπαγομένων εις τήν δικαιοδοσίαν τοϋ ύπουργείου, έχόντων και σύμβούλους έν εις λαμβάνουσι μέρος και οι αυτόχθονες. Οι κάτοικοι τών αποικιακών αύτων γαίων ομολογίζονται ως εξής:

Αδέν και Περήμ	12,000	Γόν Κονγ	124,970
Κεϋλάνη	2,409,287	Λαβουάν	2,400
Πουλο Πινάγγ	181,889	το όλον	2,848,532
Μαλάκκα	779,385		
Σουγαποϋρ	97,431		

Η των ανατολικών Ινδιών χώρα διηρημένη έδυσσε εις Προεδρείας (Presidencies) εις Ανοικητήρια (Governments) και περιφερείας, υπάγεται υπό τήν δικαιοδοσίαν τής κεντρι- κής αυτόχθόνου αρχής, άντιπροσωπευομένης ή υπό τοϋ άντι- βασιλέως, ή τοϋ στρατιωτικού διοικητοϋ όντοϋ έδρεύοντα εν Καλκούτη, δι' ών ται ύποθέσεις μεταδιδάσκονται και έπιθεωρούν- ται υπό τοϋ ύπουργείου έν Λονδίνω. Ήδού και ή άντίμα αι άκαρ- χιαι τών ανατολικών Ινδιών.

Προεδρείαι	Εκτάσις	Πληθυσμός	
Προεδρείον Βεγγάλης	Καλκάνη	9,488	64,649,406
Προεδρείον Βιχαρ	Βιχαρ	6,655	31,311,142
Βορειοδυτικαί έπαρχίαι	Αγγρα	3,798	30,769,056
Πενταποταμία	Λαχόρ	4,779	17,611,498
Προεδρείον Βομβάνης	Βομβάν	5,987	14,042,596
Λούδ τής Βομβάνης	Λακνόρ	1,129	11,220,747
Κεντρικαί έπαρχίαι	Ναγπούρ	3,981	9,066,638
Κούργ-Μασσόρ	Βαγγαλόρ	1,869	5,223,724
Βρετανική Βιρμα	Ραδουόρ	4,937	2,562,233
Βεράρ	Αμράβατη	796	2,231,565
Ασσάμ		1,649	2,207,458
		Το όλον	190,895,548

(*) Ο πλήθ. τής Κεϋλάνης κατά τας τελευταίας καταστατικάς ανέρχεται εις 2,409,287.

Έν γενει το διοικητικόν μέρος τών άγγλικών Ινδιών δένοφέ-

ρει τήν συμμετρίαν· εκείνην τήν ὁπαίαν βλέπομεν· ὑφισταμένης τῆς καὶ ἐυρωπαϊκῆς κράτης, τοῦ ἀτόπου δὲ πού του αἴτιον· εἰς τὸ ἱστορικὸς ἀπὸ τῶν διαφορῶν κατὰ κτήσεων καὶ ἀκαχερματισμοῦ τῆς Ἰνδικῆς χώρας εἰς ἰδιακτέρας περιφερείας.

1) Ο ἀριθμὸς τῶν ὑποτελών τῆς Ἀγγλίας ἡγεμόνων, ἐξαιρουμένων τοῦ Μαγαράττα τῆς Ναπάλης, τοῦ Περύου τῆς Κασούλης καὶ τοῦ Χάνου τῆς Θελλάτης, οἵτινες εἰσὶν ἀνεγνωρισμένοι ὡς πλείως ἀνεξάρτητοι, συμποσοῦται εἰς 1153 τῶν οὐ κυριώτεροι εἰσὶν οἱ ἀκόλουθοι:

1) Ὁ Νιζάμ τῆς Δεκάλης ἐχούσης πληθυσμὸν	10,667,000
2) Ὁ Μαγαράττα τῆς Μαϊσσου	3,500,000
3) Ὁ Μαγαράττα τῆς Σινδίας	3,230,000
4) Ὁ Ρικσάβ τῆς Βαρόδης	3,000,000
5) Ὁ Μαγαράττα τῆς Μαυδάρης	1,783,000
6) » τῆς Κασιμίρης	1,500,000
7) » τῆς Δζεηπούρης	1,495,000
8) » τῆς Ρεβιάχης	1,200,000
9) Ὁ Μαγαράν τῆς Μεηδάρ	1,162,000
10) Ὁ Μαγαράττα τῆς Τραβανχόρας	1,012,000
11) Ὁ Ριλκάρ τῆς Ἰνδούρης	3,000,000
12) Ὁ Ριγάρ τῆς Βγαπαλης	663,000
13) Ὁ Μαγαράττα τῆς Πουττάλης	663,000
14) » τῆς Βγούτπύρης	600,000
15) » τῆς Βικαμίρης	530,000
16) Ὁ Ράτσα τῆς Κολχαπούρης	500,000
17) Ὁ Ραο τῆς Κούτσης	500,000
18) Ὁ Μαγαράο τῆς Κόττάχης	433,000
19) Ὁ Ράτσα τῆς Κότσίνης	288,000
20) Ὁ Μαγαράο τῆς Βουνδύησης	230,000

10) Ὁ βαθμὸς τῆς ὑποταλείας ἐκάστου ἡγεμόνου διαφέρει κατὰ τόπου, διότι πρὸ μὲν ἀποτίουσι οὐταὶ ἀπλάυν τινὰ ἐλάχιστον φόρον, πρὸ δὲ εἰσὶν ὑπόχρεοι καὶ φόρον νὰ ἀποτίωσιν καὶ συγχρόνως νὰ χορηγῶσιν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν κυβέρνησιν βοήθη-

τικὰ τινὰ μέσα οὐταὶ στρατιώτας ἐν καιρῷ πολέμου, ὡς καὶ ὑλικὸν ἔκαστος ἐν Κουβούποχρεοῦνται οὗτοι ἐν καιρῷ ἀνάγκης νὰ διαθέσωσι ὑπὲρ τῆς Ἀγγλίας 40,000 στρατιωτῶν. Ἐν γένει οἱ Ἰνδοὶ ὡς κανὼν καὶ γινώμενα διαγωγῆς ἐν τῇ πολιτικῇ διαίτησιν αὐτῶν ἐσχον τὸ εἶναι ἐκ τῆς πολιτικῆς τοῦ Βασιλέως Ἀλεξάνδρου πνεῦμα, ἔστι καίπερ ὑποτάξασθαι τὸ πότε κραταῖον αὐτοῦ σκῆπτρον πρὸς τὰ μέρη τῶν Ἰνδιῶν, ἐπραγμάτωσεν σωφρόνως τὸ καθεστῶς, ἀφείλετα ἑλευθερὰ νὰ κυβερνῶνται ὑπὸ τῶν ἰδίων αὐτῶν ἡγεμόνων, καὶ ὑπὸ τῶν ἰδίων ἐθῶν καὶ ἐθίμων, ἐπὶ μόνῳ πῶ ὄρω, ὅπως ἀγαγνωρίζωσι τὴν ἀνωτάτην αὐτοῦ κυριαρχίαν.

Ἡ ὑπό τὴν Ἀγγλικὴν κυριαρχίαν Ἰνδικὴ ἀνήκει εἰς τὰς πολυπληθεστέρους χώρας τῆς ὑψηλῆς· οἱ μὲν κατοικοὶ τῆς συμποσοῦνται εἰς 193,754,080· τῆ δὲ ἀναλογία αὐτῶν πρὸς τὴν χωρικὴν τοῦ ὅλου ἔκτασιν (45,492,000 μιλία) εἶναι 4,260 ψυχαὶ ἐπὶ ἑνὸς 1000 μιλίου. Ἀλλ' ἡ πυκνότης τοῦ πληθυσμοῦ δὲν εἶναι ἀπανταχοῦ ἡ οὕτη, διότι πυκνότερον ἔλθων κατοικεῖται ἡ Δούδ (9,974 κάτοικοι ἐπὶ ἑνὸς 1000 μιλίου, αἱ βορριοδυτικαὶ ἐπαρχίαι (8,101) ἡ Βενγγάλη (7,035), καὶ αἱ παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Γάγγου ποταμοῦ πόλεις· ἀραιότερον δὲ κατοικοῦνται ἡ Ἀσσάμη (1,338 κάτοικοι ἐπὶ 1000 μιλίου), ἡ Βρεττανικὴ Βίρμα (580) καὶ ἡ Σίνδη (695).

Ἡ Ἰνδικὴ στρατιωτικὸς ὀργανισμὸς τῆς Ἰνδικῆς κέκμηται σημαντικώτατον διαφέρον, διότι ἀποτελεῖ τὸ ἰσχυρώτερον μέρος τῆς κλειδῆς τοῦ Ἀγγλικοῦ ἐν Ἰνδίας κράτους. Κατὰ διαφόρους στατιστικὰς πληροφορίας ὁ Ἀγγλικὸς τῶν Ἰνδιῶν στρατὸς συμποσοῦται ἐν τῇ κανονικῇ αὐτοῦ καταστάσει εἰς 192,000 περίπου ἄνδρας (ἀξιωματικούς καὶ στρατιώτας), ἐκ τῶν ὁποίων 127,224 εἶναι ἀυτόχθονες (Suddis) τῶν ὁποίων ὁ ὀργανισμὸς ἀνάγεται εἰς τὰ μέσα τοῦ 18^{ου} αἰῶνος· καταρτισθέντες οὗτοι πρῶτον ὑπὸ Βασιλέως πρῶτον ἐν Ἰνδία δρᾶση εὐθὺς ἀπεδείχθησαν ὡς ἔχοντες τὰ καλλίπερα προπερήματα τοῦ στρατιώτου τοῦ Βασιλέως 60,632, εἶναι Ἀγγλοὶ.

Ἐν γένει ὁ στρατὸς οὗτος εἶναι διηρημένους κατὰ τάξεις

γάλας διοικητικῆς τῆς χώρας διαρέσει, 1) Βεγγαλικὸς στρα-
 τὸς αποτελούμενος ἐξ 86,709 ἀνδρῶν διανεμομένων ὡς ἐξῆς·
 μεταξύ των διαφόρων σωμάτων περιέχονται 38,244 Βαγγεῖς
 καὶ 29,009 Ἄγγλοι· ἐπιπικρόντες 44,400 Βαγγεῖς καὶ 3,241
 Ἄγγλοι πυροβολικοὶ οὐδείς· Βαγγεῖς καὶ 6,048 Ἄγγλοι
 ἀξιωματικοὶ οὐδείς· Βαγγεῖς καὶ 2,109 Ἄγγλοι (2) Στρα-
 τὸς τῆς Μαδράσῃς αποτελούμενος ἐκ 40,121 ἀνδρῶν ἐξ ὧν
 διατὸ πεζικὸν 26,000 Βαγγεῖς καὶ 18,860 Ἄγγλοι· διατὸ
 ἐπιπικρὸν 2,219 Βαγγ. καὶ 90 Ἄγγλοι· πυροβολικὸν οὐ-
 δείς Βαγγ. καὶ 249 Ἄγγλοι· ἀξιωματικοὶ οὐδείς Βαγγ. καὶ 9,29
 Ἄγγλοι. — 3) Στρατὸς τῆς Βομβάης συγκείμενος ἐκ 35,738
 ἀνδρῶν ἐξ ὧν διατὸ πεζικὸν 24,009 Βαγγεῖς καὶ 21,509
 Ἄγγλοι· διατὸ ἐπιπικρὸν 3,502 Βαγγ. καὶ 676 Ἄγγλοι· διατὸ
 πυροβολικὸν οὐδείς Βαγγ. καὶ 488 Ἄγγλοι· ἀξιωματικοὶ οὐδείς
 Βαγγ. καὶ 679 Ἄγγλοι. — 4) Στρατὸς οὐκ ἔχει τὴν δικαιοδοσίαν
 μὴ στρατιωτικῶν ἀρχῶν συμποσούμενος ἐκ 16,679 καὶ ἰθα-
 γεύομενος ὡς ἐξῆς· οὐκ ἔχει τὸν βασιλικὸν ἐξ 21
 Ἄγγλων, στρατὸς ἐκ Ραοπαπανάης 10,000 ἀνδρες ὑποφύλακας
 12,398, σωματοφύλακας τῆς ἡγεμόνοσιν Νεπαλῆς 195 ἀνδρες·
 5) Στρατὸς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν ἰδιαίτερων ἀρχῶν ὡς τῆς
 Γενδεραμπάης 8,350 ἀνδρες· ἐπιπικρὸν τῆς Μαϊσσαῦρ 2,141,
 καὶ τὸ σῶμα τῆς Ναήρης 1,454.

Ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἀπογραφῆς προκύπτει ὅτι ἐν τῷ πυνόλω
 τοῦ στρατοῦ τῶν Ἄγγλων ἰνδιῶν ἐμπεριέχονται 3/5 Βαγγεῶν
 καὶ μόνον 2/5 Ἄγγλων· ὅτι οὐδέποτε οὐδέποτε οὐδέποτε οὐδέποτε
 ἀποτελεστικώτερον σκοπὸν καὶ πυροβολικῶν καὶ τῶν κεντρικῶν
 ἐπιχειρημάτων ὄχι τῶν ἀξιωματικῶν ἰδιόπικων ἀμφοτέρων τῶν
 σώματων καὶ τῶν Ἄγγλων ἀποκλείει ὅτι οὐδέποτε οὐδέποτε οὐδέποτε
 πυροβολιστῆς καὶ ἀξιωματικῶν Βαγγεῶν ὡς ἂν ἐπὶ τῶν ἰνδιῶν
 τῶν ἰνδιῶν τῆς Συπάης ἀριθμὸς τῶν Ἄγγλων ἀξιωματικῶν
 εἶναι λίαν ὀλιγαριθμῶς διότι ἐκαστὸν πάγμα ἔχει 12—13 ἰνδιῶν
 τῶν τῶν ἰνδιῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ἀπειτελείου εἶναι λίαν πολ-
 λυαριθμοί. Ἡ ἀναλογία τῶν διαφόρων σωμάτων καὶ στρατοῦ
 πρὸς τὰ σύνολα αὐτοῦ ἔχει ὡς ἐξῆς· τὸ μὲν πεζικὸν ἀνέρχεται

ταίσις 148,267 ἀνδρες καὶ ἀποσελεῖ 77 τοῖς 1/3 τὸ ἐπιπικρὸν
 13 τοῖς 1/6 καὶ τὸ πυροβολικὸν 6 τοῖς 1/8.

Ἄρα τὸ πλεῖστον μέρος τῶν ματοίκων τῆς Ἰνδικῆς ἐκ-
 παλαί διεκρίθη ἐπὶ δραστηρίοσιν καὶ ἀνήκεν εἰς τὴν σειράν
 τῶν πεπαιδευμένων λαῶν· Ἡ μὲν ἀνωτέρω τάξις ἐκέκτητο
 ἰκανῶς εὐρεία φιλολογικῆς καὶ μαθηματικῆς ἐπιστημονικῆς γνῶ-
 σεις, ὅ δὲ οἱ πῶς ἴσως δὲν ἤτοιο ἀλλότριος πρὸς τὴν κοινὴν
 ἐκπαίδευσιν· Ἡ Ἰνδικὴ ἰεποποιία, ἢ Μάγαθγάρτα, ἀνήκει
 εἰς τὰ ἀρχαιότατα πνευματικὰ ἔργα (ἐάνδεν δυνάμεθα νὰ ἀπο-
 φανθῶμεν μετὰ βεβαιότητος ὅτι εἶναι καὶ τὸ ἀρχαιότερον
 πάντων τῶν ἄλλων).

Ἡ ἰαρχιτεκτονικὴ ἢ Ἐωμῆ τρία καὶ ἡ Ἀστρόνομία ἐκπα-
 λαίησαν πρὸ αὐτοῦ ἐκ χρησῆς. Ἡ Διήροισι Ἰνδοὶ ἀπὸ ἀρνη-
 μόνεῦτων γράφων ὄν· ἐν ἰαύτῶν εἰς 130 ἡμέρας ἢ τρίακοσίαις
 ἐξήκοντα πέντε ἡμέρας καὶ ἡμέρας, καὶ εἰς ἐκάστην ἡμέραν
 τῆς ἐξομιάδος ἐδίδον ἰνόματὸς πλανητῶν ἐκαστὸν δὲ 8 ἡμέρας
 τοῦ ἑωδιωκόσιν καὶ διήροισι 32 βαθμοῦς. Ἰν γενεῖ δὲ ἐπὶ
 τῶν ἰνδιῶν ὑπαλογισμῶς πῶν πινάκων τῆς κινήσεως τῶν πλά-
 νητῶν καὶ προῖη ἡλιου καὶ τῆς περιόδου 383 ἡμερῶν οὐδέ
 κατὰ λεπτόν ἀναφέρει κατὰ ὅσας ἐνδείξεις τῶν ἑυρωπαϊκῶν
 πινάκων τοῦ Κασσίνη καὶ Μέρσερ. Ἀλλὰ εἰς τὴν ἐπιπέδον
 στάσιμοι παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς, διότι οὐδέποτε οὐδέποτε οὐδέποτε
 πῶν αἰτίαν τῶν φυσικῶν φαινομένων, τὰς ἰδιότητάς τῶν ἰσ-
 μιάτων καὶ τοῦ νόμου τῆς φύσεως διέμειναν ὑπερῶς ἐν τῆς
 ἀπλῶς εἰς τὴν πύρασκειν ὡραίων τινῶν χρωμάτων, τὸν ἐκ-
 χυλισμὸν τῆς καπνοῦρας τῶν ἰσχυρῶν καὶ ἐλαίων, τὴν ἀπὸ
 σπαῖν καὶ τῆς καπνοῦρας τῶν ἰσχυρῶν καὶ τῆς ἑλίου.

Ἀπείρον εἶναι οὖν τὸ πλεῖστον ὅτι ἐν Ἰνδία τὰ λαλοῦμένων
 γλωσσῶν ἢ διαλέκτων· Ὁ φιλόλογοι ἠρῶν ἤσαν μέχρι τοῦδε
 88· ποιαῦτα ἐξ ὧν 78 ἔχουσιν ἰδιὸν ἀλφάβητον καὶ ἰδιὸν φι-
 λολογίαν. Ἡ Δανσκρικτὴ ἢ τῆς εἶναι νῦν ἰσχυρῶς γλωσσῶν καὶ
 θεωρεῖται ἰσχυρῶς ὡς ὀλιγοῖσιν τὴν σήμερον εἶναι κατὰ τὴν
 οὐσαν ἀνεκείμενον μελέτης τῶν σοφῶν, διαγόντων ἑλθόντων
 τῶν τῶν βίον ἐν ἀτελευτήτῃ σπουδῇ τῆς γραμματικῆς ἢ

της, της οποίας η έκμάθησις ενέκειτο κοῦ μεγάλου πλούτου τῶν γραμματικῶν αὐτῆς κανόνων, καὶ ποσομένων εἰς 3,996, παρουσιάζει μεγίστην δυσκολίαν. Μεταξὺ τῶν πολλῶν ἐν τοῖς νῦν χρόνοις γλωσσῶν καὶ διαλέκτων, ἡ ὑπάρχουσα κοινὴ τριγλωσσὸν ἢ ὑποὶ τῶν μᾶλλον προεχρησμένων σφρωμάτων τῆς κοινῆς κατέρχεται καὶ εἰς τὰ κατώτερα. Ἡ γὰρ ἔκδοσις τῶν γραμμάτων μεταξὺ τοῦ Ἰνδικοῦ λαοῦ ὑπελογίζετο πρότερος χρόνου ὑπὸ τοῦ Μονγολοῦ Μάρταν, ὡς 1: πρὸς διατήρι ἀπέναντι τοῦ ἐπισταμένου γραφήν, καὶ ἀνάγνωσιν ὑπὸ τῶν πέντε ἀγνοούντων ἀμφοτέρωθεν.

Οἱ Ἄγγλοι ἔχοντες ὑπὸ ὄψιν τὸ ἀρχαῖον ἑκπαιδευτικὸν ἐν Ἰνδία σύστημα (ἀνωτάτη ἐκπαίδευσις μεταξὺ τῆς ἀριστοκρατίας καὶ κατώτατη μεταξὺ τοῦ λαοῦ) ἀπέφυγον παύλα τὸ μεταβάλλω. Ἀπὸ ματαρρυθμίσεως αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ 1854 εἰσήχθησαν ὑπὸ τοῦ τότε ἀρχιγραμματέως τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν Τσάρλο-Βούδα, ἀπέληξαν εἰς τὴν ἐπομένην ἀπογενομένην ἔχον ἀνάπτυξιν ἐν ἧς συνδυάζεται τὸ ἀριστοκρατικὸν μετὰ τοῦ λαϊκοῦ πνεύματος τῆς χώρας.

Ἐν πέντε μεγάλου πόλεσι τῶν Ἀγγλικῶν Ἰνδιῶν, Καλκούτη, Βομβάη, Μαδράση καὶ Λαχόρη, ὑπάρχουσι Πανεπιστήμια, ἅτινα προορισμὸν ἔχουσιν οὐχὶ τὴν ἐκπαίδευσιν αἷς νεβλέασθαι ἀλλὰ τὴν ἐπιδοκιμασίαν τῶν νέων τῶν ἀποφοιτῶν ἐκ τῶν Γυμνασιακῶν Σχολῶν καὶ τὴν ἐκδοσιν διπλωμάτων. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Γυμνασιακῶν τούτων Σχολῶν τῶν ὑπαγομένων εἰς ἕκαστον Πανεπιστήμιον, εἶναι κατὰ τύπους διάφορος. Ἐν Βεγγάλῃ π. γ. ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν συμποσοῦται εἰς 28, ἐξ ὧν 21 εἰσι κυβερνητικαί, 5 ἰδιωτικαὶ ἐπιχορηγούσας τῆς κυβερνήσεως, καὶ 2 ἰδιωτικαὶ ἀνεξάρτητοι. Ἐν ταῖς βορειοδυτικαῖς ἐπαρχίαις ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Καλκούτης εἰσι 4 κυβερνητικαὶ καὶ 3 ἰδιωτικαὶ μετὰ κυβερνητικῆς ἐπιχορηγήσεως. Ἐν Λουδῇ 1 ὁμοίως ἰδιωτικὴ. Ἐν Πενδιάβη 3 κυβερνητικαί. Ἐν τῷ προεδρείῳ τῆς Μαδράσης 5 κυβερνητικαὶ καὶ 18 ἰδιωτικαί. Ἐν τῷ προεδρείῳ τῆς Βαμβάης 6 κυβερνητικαὶ καὶ 2 ἰδιωτικαί. Τὸ ὅλον 60 Γυμνασια-

καὶ σχολαί, ἐξ ὧν αἱ πλείσται εἰσὶ ἐμοιαιεταῖς ἐν Ἑυρώπῃ Ἄνωταῖς εἰδικαῖς Σχολαῖς, ὡς εἶναι π. γ. αἱ τῆς Βομβάης, Καλκούτης καὶ Λαχόρης Πατρικαῖ Σχολαῖς, ἢ τῆς Ἀλλαχάβιαδης Σχολῆ τῶν ἀνατολικῶν γλωσσῶν, ἢ τῆς Καλκούτης Σχολῆ τῆς Σανσκριτικῆς, καὶ αἱ ἐν Βομβάη, Μαδράση, καὶ Ναγκπούρη Σχολαῖ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς. Ἐν ταῖς αὐταῖς Σχολαῖς φοιτῶσι ἕως 8,000 σπουδαστῶν, συντηρουμένων δι' ἰδίων τῶν ἐξόδων. Ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ φυσικὸν λόγον, εἶναι ἐλάχιστος, ἀναλόγως τοῦ τερασταίου πληθυσμοῦ τῶν 190,000,000 κατοίκων, μαρτυρεῖ ὅμως καὶ πᾶς ὡς προερέθη ἀριστοκρατικῆς τάσεως τῆς ἀνωτέρας ἐν Ἰνδία ἐκπαίδευσέως. Ἐν ταῖς πλείσταις τῶν Σχολῶν τούτων ἢ Ἀγγλικῆ γλώσσα οὐχὶ μόνον εἶναι ὑπόχρεωτικὴ ἀλλὰ χρησιμεύει καὶ ὡς βᾶσις τῶν ἄλλων παραδόσεων. Ἐν γένει αἱ ἐπιστήμαι διδάσκονται ἐν τῇ ἐπιτοπιῇ γλώσση, ἀναποφεύκτου ὁμογενοῦς τῆς συνδρομῆς καὶ τῆς Ἀγγλικῆς.

Μετὰ τὰς Γορνασιακὰς Σχολὰς ἔπονται τὰ Πηγύκλια Σχολαῖα, ἔχοντα τάξεις ἀνωτάτας, μεσαίας καὶ κατώτερας, ἡδυναμένας ἵνα σύγκριθῶσι πρὸς τὰ ἐν Ἑυρώπῃ γυμνάσια, προγυμνάσια καὶ ἀπλῶς σχολεῖα. Ἰδιαιτέρῃ μνηστέον εἶναι εἰς τὰ γυναικεῖα σχολεῖα καὶ τὰ διδασκαλεῖα τὰν πρὸς ἐκπαίδευσιν διδασκάλων. Ὁ ὅλος ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ τὰς τελευταίας ἐκθέσεις ἔχει ὡς ἀκολουθῶς.

Χῶραι	Σχολεῖα	Μαθητῶν	Μηθητῆς ἐπι
Βεγγάλη	18,260	291,313	229 κατ.
Βορειοδυτικαὶ ἐπαρχίαι	8,938	180,898	173 "
Λουδῆ	1,548	37,720	298 "
Πενδιάβη (Πεντάποταμίαι)	1,878	72,277	243 "
Κεντρικαὶ διοικήσεις	4,859	49,100	184 "
Βραβανική, Βέρμα	44	2,456	1,014 "
Μαδράση	4,401	135,192	231 "
Βομβάη καὶ Σύνδη	3,676	150,448	93 "
Βούργ Μετε	2,749	46,688	96 "
Βεράρη	344	10,933	204 "
Ὅλον	48,492	977,014	196 μ.δρ.

Εκ τού αριθμοῦ τῶν σχολείων τούτων 11,820 μετὰ 414, 469 μαθητῶν εἰσι σχολαὶ κυβερνητικαί, καὶ 31,372 μετὰ 562,545 μαθητῶν σχολεῖα ἰδιωτικά· μεταξύ τῶν τελευταίων τούτων ὑπάρχουσι καὶ τινὰ σχολεῖα εὐαγγελιστῶν (missionnaires) εἰς τὰ ἑποῖα ἡ κυβέρνησις οὐδαμῶς ἐπιεμβαίνει, κατ' ἕτος μόνον διορίζουσα ἐπόπτας διὰ τὰς ἐξετάσεις καὶ οὐδὲν πλέον. Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Καλκούτης τῆς Σιβαμπούρη ὑπάρχει εἰδική τις σχολή «Ἀποστολική» λεγομένη, ἧς ἔχει τὸν φιλόκωπον σκοπὸν νὰ παραλαμβάνη παῖδας μωγαμεθανῶν καὶ Βραχμάνων καὶ νὰ τοῖς διδάσκη τὸ εὐαγγέλιον. Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος συνεστήθη ἐν αὐτῇ τυπογραφεῖον ὑπὸ τοῦ Δόκτορος Καρέη, ἐπὶ τῷ αποκλειστικῷ σκοπῷ τῆς δημοσιεύσεως μεταφράσεων τῶν Ἁγίων Γραφῶν (παλαιῶν καὶ νέων) εἰς ἄσον ἐνεστὶ πλείονας, Ἀσιατικῶν διαλέκτους.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει ὅτι τὰ πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν Ἰνδικῶν πληθυσμῶν μέσα εἰσι λίαν σημαντικά, ὅτι ὁ τόπος βαθμηδὸν εὐσιωδῶς ὠφελεῖται, καὶ ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις κατάρθωσε νὰ εἰσαγάγῃ ἐν αὐτῷ τὰ ἐπιστημονικὰ φῶτα ἀνευ ἐξωτερικῆς τινος πιέσεως, ὅπερ οὐκ ὀλίγον συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀμεσον συνάφειαν τῆς ἀνωτέρας τάξεως τῶν Βραχμάνων μετὰ τῶν Ἀγγλῶν.

Ἐν Καλκούτῃ ἐκδίδονται περιοδικὰ συγγράμματα ἐνιαύσια 6, μηνιαῖα 16, ἐβδομαδιαῖα 10, πολιτικαὶ ἀνθολογίαι 3, ἑφημερίδες 48. Ἐν Βομβάῃ περιοδικὰ καὶ ἑφημερίδες 26, Ἐπίσης ἐκδίδονται ποικαῦται καὶ ἐν ἄλλαις ταῖς μεγαλοπόλεσι ὡς ἐν Μαδρασῇ, Λαχόρῃ κτλ. Μέχρι τῆς ἐσχάτης νοτιοανατολικῆς Ἀσίας ἀπαντᾶται ἡ ἐπιρροὴ τῆς δημοσιογραφίας ἐν Σιγκαύρῃ, ἐν Γόν-Κόνγ παρατηροῦνται ἐπίσης πολλὰ περιοδικὰ συγγράμματα πολιτικὰ καὶ ἐπιστημονικὰ ἀξιαπαντῶς λόγου, ὡς τὸ «Strait Times», «China Mail», «Chinese Repository», ἅτινα κύριον μέλημα ἔχουσι τὴν διάδοσιν τῶν ἐπιστημονικῶν ἀληθειῶν ἐν Γόν-Κόνγ ὑπάρχουσι καὶ 3 ἐπιστημονικὰ Σύλλογοι. Πλείστοι τοιοῦτοι σύλλογοι ὑπάρ-

χοῦσι ἐν τῇ Ἰνδικῇ χώρᾳ, οἵτινες ὑπὸ φυσικο-ἱστορικὴν βιογραφικὴν καὶ ἱστορικὴν καθάρως ἐπόπιν καλλιέργασαν τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα ἐν τοῖς ἀρχαίοις ἐρείσις αὐτοῦ τοιοῦτος εἶναι π.χ. ὁ περίφημος ἀσιατικὸς Σύλλογος ἐν Καλκούτῃ κτλ. οἱς κατὰ τὸ 1784 ὑπὸ Ἀγγλοῦν μετὰ παρρητημάτων ἐν Βομβάῃ, Βεγγάλῃ, Μαδρασῇ κτλ. Πληθὺς Ἰνδῶν καὶ Πάρσων διατελοῦσι ὡς μέλη τῶν συλλόγων τούτων. Ἐν Καλκούτῃ ὑπάρχει 1 Ἀρμενικὴ ἀκαδημία, 1 Ὀθωμανικὸν ἐμποροδιδασκαλεῖον, 1 ἀνώτατη σχολὴ τῶν κορασίων, 1 θεατρὸν, 1 βοτανικὸς κήπος, ὅπου εὐρίσκονται ἑκατὰ φυτὰ δένδρων κλιμάτων, δυνάμενος ἀναλόγως τῶν ἐτησίων ἐκθέσεων νὰ συγκριθῇ πρὸς τὸν καλλίτερον τῆς Ἑυρώπης, 1 λαμπρὸν θηριοτροφεῖον καὶ 1 ὄμοιον πτηνοτροφεῖον. Ἐν δὲ τῇ Μαδρασῇ ὑπάρχει ἀστερόσκοπεῖον καὶ ἀρχαιολογικὸν μουσεῖον ἀξιολογώτατον, εἰς ὃ οἱ Ἀγγλοι συνήθροισαν τὰς Ἰνδικὰς ἀρχαιοτήτας, λίαν συρβαλλούσας εἰς τὴν σπουδὴν τῆς ἱστορίας τοῦ Ἰνδικοῦ ἔθνους.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π. ΠΕΡΙΚΕΡΗΣ.

ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΕΝ Τῇ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΤΟΥ ΒΑΜΒΑΚΟΥ.

Γενικὸν εἶναι φαινόμενον καθ' ἅπασαν τὴν παγκόσμιον βαμβάκοβιομηχανίαν ἢ σχετικῶς ὑποτίμησις τῶν προϊόντων αὐτῆς. Δὲν εἶναι τόσον ἀποτέλεσμα πληθώρας ἐν τῇ παραγωγῇ, ὅσον μακρὰ συνέπειά χρονίας καχεξίας ἐν τῇ γενικῇ καταστάσει τῆς οἰκονομίας τῶν ἐθνῶν. Αἰτελευταῖα κατὰ τὴν ἡμετέραν Ἀνατολὴν ἐπαναστάσεις καὶ πολεμικαὶ συγκρούσεις καὶ λοιπαὶ οἰκονομικαὶ κατάστροφαι πρέπει ἀν' αὐτὰς πρῶτοις τῶν αἰτίων νὰ κατάταχθῶσι. Τόσον ἀλήθειαι ἢ μετὰ τῶν διαφορῶν τμημάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐθνικῶν ἐν γένει περιφερειῶν ὑφισταμένη οἰκονομικὴ ἀλληλεγγύη!

Ἡ προαγωγή τῆς παγκοσμίου βαμβακοβιομηχανίας ἐν τῇ τελευταίᾳ εἰκοσαετίᾳ ἀντιπροσωπεύεται ὑπὸ πῶν ἐπομένων ἀριθμῶν τῆς διὰ τὸ ἔτος 1877—78 ἐνιαυσίας ἐπετηρίδος τοῦ κ. Ellison, ἐν τῷ κύκλῳ τῶν ἀσφαλεστέρων ἀπαγραφικῶν πιθανοτήτων. Τοιοῦτοτρόπως ἐνῶ κατὰ τὸ 1860 κατηναλώθησαν 2,279,600,000 λίβραι (¹) βάμβακος ἐν τοῖς βιομηχανικοῖς ἐργαστασίοις, τῷ 1870—71 κατηναλώθησαν 2,498,400,000 καὶ τῷ 1877—78 ἀνέβη ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς εἰς 2,937,200,000. Ἡ πρόοδος κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν (1871—1878) εἶναι τριπλασία τῆς ἐν τῇ προηγουμένῃ δωδεκαετίᾳ (1860—71), μαρτυροῦσα ἐπὶ πλέον κατανάλωσιν βάμβακος 657,600,000 λίβρ. ἀπέναντι 218,800,000.

Ἐπὶ τῶν ἀριθμῶν τούτων ἡ ἐποψὶς τοῦ συναγωνισμοῦ κηκτῆται σημαντικώτατον διαφέρον, διότι, ὑπολογιζομένων μόνων τῶν ἑκατομμυρίων, κατὰ τὸ 1877—78 εἰς μὲν τὴν Ἀγγλίαν ἀναλογοῦσι 1,193 ἑκατομ. λίβρ. εἰς δὲ τὴν ἠπειρωτικὴν Εὐρώπην 889, εἰς δὲ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς 662, εἰς δὲ τὴν Ἰνδιαν 92. Ἐν τῇ βαμβακοβιομηχανικῇ ταύτῃ κλίμακι προέσταται ἡ Ἀγγλία, ἥτις μόνη κατανάλωσεν ἐν ἔτει 1877—78 σχεδὸν τὸ ἕμισυ τοῦ ὅλου βάμβακος. Ἀλλ' ἡ κλίμαξ αὕτη πρέπει νὰ μελετηθῇ καὶ ὑπ' ἄλλην ἐποψίν, ἔχει δὲ ἰδιαιτέραν ἱστορίαν, τὴν ἐξῆς. Ἐνῶ κατὰ τὸ 1860 ἡ Ἀγγλία κατηνάλωσε 1,126, ἑκατομ. λίβρ. βάμβακος, τῷ 1870—71 κατηνάλωσε 1,195, τῷ 1877—78 δὲ 1,193· στασιμότης ἀξιοπαρατήρητος μεταξὺ τῶν ἄκρων τῆς τελευταίας δεκαετίας. Ἐν τούτοις ἡ μὲν ἐν Εὐρώπῃ κατανάλωσις τῆς βαμβακοβιομηχανίας ἀπὸ 717 ἑκατομ. λίβρ. τῷ 1860, ἀνέβη εἰς 784 τῷ 1870—71 καὶ εἰς 989 τῷ 1877—78, ἡ δὲ ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτεταῖς κατανάλωσις τοῦ βάμβακος ἀπὸ 435 ἑκατομ. λίβρ. τῷ 1860, ἀνέβη εἰς 483 τῷ 1870—71 καὶ εἰς 662 τῷ 1877—78, ἡ δὲ ἐν

Ἰνδία ἐκ μηδενὸς τῷ 1860, ὑπολογίζεται εἰς 34 ἑκατομ. λίβρ. τῷ 1870—71 καὶ εἰς 92 τῷ 1877—78.

Βεβαίως ἡ ἐλευθερία τοῦ ἐμπορίου δὲν ἔδωκεν εἰσέτι τὴν τελευταῖον λόγον τῆς καὶ αἱ ἀποκαλύψεις τῆς θα φωτίσωσι προϊόντος τοῦ χρόνου τὰ μᾶλλον μεικρυσμένα τῶν συμφερόντων, δι' ὅλης τῆς ἀναπτύξεως των ἐπὶ τῶν ἐγγύς. Ἀλλ' οἱ Ἀγγλοὶ βαμβακοβιομηχανοὶ πρέπει νὰ ἐξεπλάγησαν, ὅταν κατὰ τὸ 1873 εἶδον ἐν τῇ ἀγορᾷ τῆς πατρίδος των 12 ἑκατομ. ὑάρδας βαμβακῆρᾶ ὑφάσματα προερχόμενα ἐκ τῶν ἐργαστασίων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, καὶ ἡ ἐκπλήξις των θα ἀνέβη εἰς τὸ τετράγωνον ὅταν κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος 1877—78 συνεχρούσθησαν ἐπὶ τῆς νήσου των πρὸς 127 ἑκατομ. ὑάρδας τῆς αὐτῆς καταγωγῆς ὑφάσματος. Πρόκειται περὶ ἀξίας 11 1/2 ἑκατομ. νέων δραχμῶν τῷ 1873 καὶ 62 1/2 ἑκατομ. τῷ 1878. Μικραὶ θα εἴπη τις ποσότητες, ἐν τούτοις ἐνδεικτικαὶ λίαν.

Ἐκαστὸς ἐννοεῖ, ὅτι τὸ σπουδαῖον τοῦ συναγωνισμοῦ δὲν ἀφορᾷ τὴν Ἀγγλικὴν γῆν, ἔσον τὴν παγκόσμιον τῶν βαμβακῆρῶν ὑφασμάτων ἀγορᾶν, εἰς τὰς διαφόρους διακλαδώσεις τῆς ὑποίας προώρισταὶ νὰ εὐρῆ ἡ Ἀγγλικὴ βιομηχανία δεινούς, προϊόντος τοῦ χρόνου, παλαιστάς. Καὶ τὸ σημειωθὲν σύμπτωμα εἶναι τόσον σημαντικόν, ὅσον ἐξηγεῖ ἡ μεταβατικὴ περίοδος, τὴν ὁποίαν ἡ καθόλου βιομηχανία καὶ ἡ Ἀγγλικὴ ἰδιαιτέρως ἐν τοῖς τελευταῖοις χρόνοις διατρεχεῖ.

ΟΝΟΜΑΤΙΚΗ ΤΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ ΛΕΙΑ.

Ἐν κανονικῶς λειτουργούσῃ νομισματικῇ οἰκονομίᾳ αἱ πληρωμαὶ πῶν δρεμινομένων χρηματικῶν ποσοτήτων ἐνεργοῦνται ἑμαλώς. Ὅστις ἐδανείσθη 1000 ἀργυρᾶ πεντόδραχμα δίδει

(¹) Ἐκάστη λίβρα ἰσοδυναμεῖ πρὸς 141 1/2 δράμια τῶν παρ' ἡμῶν ἐν χρῆσει, ἢ τοὶ 453,55 γραμμάς.

ἴσων ἀπὸ τοιοῦτου νομισμάτος προσὸν καιρῷ ἢ ἐνοχλήσουσθαι βέβαιον
 ται ὅπως καὶ ἐγενήθη. Ἀλλ' ἐν τῇ ποικιλίᾳ τῆς ἐθνικῆς
 ζωῆς αἱ ἀξίαι ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μεταβάλλονται ὡς καὶ
 ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, τὰ δὲ νομισμάτα, ἀξίαι καὶ αὐτὰ ἄντα,
 δύνανται νὰ ὑπερτιμῶσιν ἢ ὑποτιμῶσιν ἐν τῇ γενικῇ πᾶσι
 ἐφοδίων τοῦ κόσμου ἀγορᾷ. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ἐρωτᾶται
 ποία εἴσεται ἡ διακονία τῶν νομισμάτων, ὅσον ἀφορᾷ ἐξαι-
 τέρως τὴν δι' αὐτῶν ἐξόφλησιν τῶν ὀφειλῶν, ὡς Ζήτημα ἑκτονόμι-
 κό-οικονομικόν, ὃ ποῦ ὁπόλου καὶ ἑπιτόμεραι αἰεχούσι ὑπολίαν
 διαφέρειν.

Ἐν πρώτῳ ἐπὶ δανείων κυρία ὑπὸντο εἶναι ὑποχρέωσις ἢ
 ἐπιστροφή αὐτῶν εἰς ἀντικείμενον τοῦ καιροῦ γένους καὶ ποσότη-
 τος. Βυζαντινοὶ ἐλεγον ἐν τῷ δανείῳ σιωπηρῶς συμφωνεῖται
 τὸ δοθὲν ἀποδοθῆναι τοῦ αὐτοῦ γένους καὶ πῆσι αὐτῆς ἡ καλλο-
 νήσῃ (Βασιλικῶν β' κβ', α') τὸ δὲ ἀνὸν πρόκειται περὶ δανείου σί-
 τος, σίτος δὲ πρέπει νὰ ἐπιστραφῇ δὲ ἀνὸν περὶ δανείου νομισμά-
 τῶν, νομισμάτα πρέπει νὰ ἀποδοθῶσι δὲ ἀποδίδονται αὐ-
 τοῦσια καὶ δανεισθέντα, διὰ τὸ σκοπὸς εἶναι νὰ καταναλωθῶσι
 ἐφ' ᾧ καὶ δανείζονται ἀλλὰ ἀποδίδονται ἰσομενῆ ἢ ἐκ τῆς αὐ-
 τῆς ἐπιτόμεραι συστάσεως. Πολλῶν εἰδῶν σίτοι ὑπάρχουσι
 ἀλλὰ καὶ δι' ἑνὸς ἐξόφλησις καθὼς καὶ ἐπὶ νομισμάτων ἢ
 χρήσεως ἑνὸς εἴδους αὐτῶν ἀρκεῖ εἰς ἐξόφλησιν. Ὁὐτῶ νομισμα-
 τὰ δραχμῶν ἀργυρᾶ καὶ δεκάδραχμα ἢ αἰκοθράχμα χρυ-
 σᾶ, οὕτω διὰ τὰς νομισματικῶς ἠνωμένας ἐπικρατείας νομι-
 σματὰ τοιαῦτα Γαλλικὰ, Βελγικὰ, Ἑλληνικὰ, Ἰταλικὰ, ἀρ-
 κούσι καθ' ἕκαστον εἶδος αὐτῶν ἵνα ἐξοφληθῶσι πᾶσαν εἰς
 χρῆματὸς ὀφειλῆν. Ἐξαιρέσις ὑπάρχει ὅταν ῥητῶς ἐν τοῖς
 συμβολαίοις συναμολογεῖται ἢ ἀπόδοσις συγκεκριμένῳ νομι-
 σμάτων εἴδους, τὸ ὅποσον καὶ μόνον ὀφείλεται κατὰ τὴν συμ-
 πεφωνημένην ἀριθμητικὴν προσότητά αὐτῶν. (18 Βασιλ. 99
 καὶ 4 καὶ ἀρθρὸν 143 τοῦ ἑμπερὸμοῦ) καὶ ἀλλ' ἢ ἐξαιρέσις αὕτη
 δεῖται πρᾶγματικῆς ἐκείνης ὅτι ἐπιμήσεως καὶ ὁσάκις πρόκεινται
 περὶ νομισμάτων ἐκλιπόντων ἢ ῥαλιῶν (ὁὐδ' ευρέτων ἀπονεῖ, ὑπο-
 χρεουμένου τοῦ ὀφειλέτου εἰς ἀπόδοσιν ὅπλως τοῦ ἰσάξιου πᾶσι

συμπεφωνημένων νομισμάτων (κατὰ τὰς ἐπὶ τῆς δόσεως πᾶσι
 κήμας) εἰς ἄλλὰ τῆς ἐγεστώσεως κυκλοφορίας (').

Ἐν τῇ πρόεκταθείσῃ ἐξαιρέσει ὑπολαμβάνουσα νομικὴ ἀρ-
 χὴ εἶναι πάντοτε, ὅτι ὁ δανειστής πρέπει νὰ λάβῃ ὅ,τι συνε-
 φώνησεν. Ἀλλ' ὅταν δὲν προνοῖ ὁ συμβαλλόμενος περὶ τοῦ
 ἀκριβοῦς εἴδους τῶν ἐπισπρεπτεῶν νομισμάτων, ἕως ποῦ ἐκ-
 τείνεται ἡ ὑποχρέωσις τῆς κατὰ γένος παροχῆς αὐτῶν; Δα-
 νεῖζεται ἡμερῶν πρὸ 20 ἔτων 1000 πεντάδραχμα, τὰ ὅποια δὲν
 ἔχουσι νῦν πῆσι αὐτῆς πλέον ἀξίαν. Εἶναι ἢ ἀνωτέρα ἢ κα-
 τωτέρα ἀναλόγως τῆς ἀνακαλύψεως νέων πολυτίμων μεταλλείων,
 τῆς τοιαύτης ἢ τοιαύτης ἀτροφῆς τῶν διεθνῶν ἀγορῶν
 καὶ ἐν γένει τῶν χρηματιστικῶν περιστάσεων. Ὁ ἀληθὴς ἀρά-
 γε ὅτι ὀφειλῆ ἀξία, πῆσι ὅποια γράφει ἡ Πολιτεία ἐπὶ αὐτῶν,
 ἢ ἐκείνη πῆσι ὅποια νῦν δίδει ἡ κοινὴ ἐν κατὰ πρᾶγματῶν
 ἐναλλαγῆς πῆσι, διὰ τοῦ πρώτου συστήματος βεβαίως θὰ
 ζημιωθῇ ὀφειλῆ τῶν συμβαλλομένων. Διὰ τοῦ δευτέρου θὰ
 ζημιωθῇ ὀφειλῆ διότι ὅσην ἀνταλλακτικὴν ἀξίαν ἔδωκεν ὁ δα-
 νεῖστής πρὸ 20 ἔτων θέλει λάβῃ μετὰ 20 ἔτη, καὶ τὸν ἀπάλιν
 ὁ ὀφειλέτης ὅσην δύναμιν ἀγαρὸς τῆς ἔλαβε πῆσι αὐτῆς θέ-
 λει ἐπισπρεπῆ αὐτῆ εἶναι ἢ ἐπιεικῆ καὶ τοῦ φυσικοῦ δι-
 καίου τῆς ἐννοίας, ἔξεταστέον ὁμῶς ἂν εἶναι καὶ ἡ τοῦ θετικοῦ
 τοῦ ἡμέτερον Βυζαντινοῦ δίκαιον μικρὸν ἐπὶ τοῦ προκειμέ-
 νου χερσηγεῖ βεβήθειαν. Ἀναγνωσκόμεν ἐν ταῖς διατάξεσι 1 καὶ

(') Ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος Καρόλου τοῦ Ε' ἐπεδιώκετο δικα-
 στικῶς ἐν Γερμανίᾳ ἡ πληρωμὴ ἀρχαιοτάτου γραμματίου 20,000
 ταλλήρων τῆς ἡγεμονίας τοῦ Schlick, τὰ ὅποια πρὸ καιροῦ εἶ-
 χον ἐξαφανισθῆ ἐκ τῆς κυκλοφορίας καὶ δὲν ὄπρξε δυνατόν νὰ
 εἰσελθῶσιν ἐν αὐτῇ, διότι οἱ κόμητες τοῦ Schlick εἶχον μεταβιβά-
 σει τὸ νομισματοποιητικὸν δικαίωμα τῶν εἰς τὸ στέμμα τῆς Βοη-
 μίας. Ὁ ὀφειλέτης ἐν τῇ ἀρχαίᾳ τῆς ἀπετέθη πρὸς τὸν αὐτο-
 κράτορα, ὅστις ἔλυσε τὴν δυσχέρειαν ἐπιτρέψας εἰς τοῦτος κόμητας
 τοῦ Schlick νὰ ἀσκήσωσιν ἐφέκατ' τὸ δικαίωμα τῶν καὶ ἠρημώσασιν
 τὰς περὶ αὐτῶν δολογὰς 20,000 ταλλήρων (Laysen, ἐν τῷ περὶ ἐγο-
 γῶν τοῦ Savigny, § 45).

2 τῶν Βασιλικῶν (μδ', ιη'), ὅτι «τὰ νῦν (εἶδος ἀρχαίων χρυσῶν νομισμάτων) ἐάν ἔχη τύπον βασιλέως, ἀδιαστρόφως καὶ πιπρασκέσθω καὶ ἀγοραζέσθω, μόνον ἕνα τὸν σταθμὸν καὶ τὸ εἶδος ἔχη· εἰ δέ τις ἀμφισβήτησῃ πρὸς τοῦτο, ἰσχυρῶς τιμωρηθήσεται. — Κατὰ τὴν μείωσιν τοῦ νῦν, καὶ τὸ σίμημα τῶν ὠνίων μειούσθω.» Προφανῶς ἡ μείωσις τῶν νομισμάτων πρώτων ἀφορᾷ εἰς τὸν σταθμὸν καὶ τὸ εἶδος, οὐχὶ δὲ καὶ τὴν ἀξίαν, ἣτις δύναται νὰ ἀναβῆ καὶ νὰ καταβῆ ἀναλόγως τῶν περιστάσεων. Ἀλλὰ τὸ ζήτημα εἶναι ἀντὶ τὴν ἰσχυρὰ τιμωρία, ἣν ὁ νόμος ἀπειλεῖ, ἐκτείνεται καὶ πρὸς τὰς λόγωπῆς τοιαύτης ἀξιομειώσεως τῶν νομισμάτων ἀμφισβητήσεις. II.

Τὸ ζήτημα τοῦτο ἔρχεται γὰρ λύσῃ ἡ νεωτέρα Πολιτεία διὰ τοῦ ἀρθροῦ 678 τοῦ ποινικοῦ νόμου αὐτῆς. Κατ' αὐτὸ «μέτροσιμον τοῦλάχιστον 5 δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις εἰς τὰ κοινὰ συμβόλαια δὲν θέλει νὰ δέχηται ἢ παντελῶς ἢ κατὰ τὴν παρὰ τῆς κυβερνήσεως τεταγμένην τιμὴν νομίσματα γνήσια καὶ ἀνόθευτα κυκλοφοροῦντα νομίμως ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου.» Ἡ ποινικὴ αὕτη ἀρχὴ μεθερμηνευομένη εἰς τὸ ἄστυχόν δικαίον ἐξηγεῖ ὅτι ἡ τεταγμένη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τιμὴ εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς ἔχοντας λαμβάνειν, διότι ἄλλως θὰ ἐπρόκειτο περὶ φανερᾶς νομοθετικῆς δυσαρμονίας καὶ τὸ ἔγκλημα θὰ ἀπέβαινε δεδικαιολογημένον κέρδος. Ὅθεν πρὸς τὸν ἔχοντα ἀπαίτησιν χιλίων πενήκτα δραχμῶν ἀρκεῖ ὁ ὀφειλέτης νὰ δώσῃ οἷον δήποτε κυκλοφοροῦν νόμισμα (ἐκτὸς τῶν συμπληρωτικῶν ψιλῶν νομισμάτων, τὰ ὅποια εἰς ποσοστὸν μόνον ἐπιβάλλονται), ἵνα ἢ ἐπ' αὐτοῦ γεγραμμένη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τιμὴ ὑπολογισθῇ πρὸς ἐξόφλησιν. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ξένα νομίσματα ἡ κυβερνητικὴ τιμὴ ἀναφαίνεται ἀπὸ ἰδιαιτέρων ἀρισμῶν, μὴ δυνάμεναι αἱ κυβερνήσεις γὰρ γράφωσιν αὐτὴν ἐπὶ τῶν ἀλλοτρίων νομισμάτων, δημοσιεύουσι τὴν θέλησίν των ἐν διατάγμασι.

Ἡ ἐκτεθεῖσα ἀρχὴ ὑποστηρίζεται καὶ ἀπὸ τῶν διαταγμάτων τῆς 8 Φεβρουαρίου 1833 καὶ 19 Μαρτίου 1835. Ἐν ἀμφοτέροις σημειοῦνται διάφορα νομίσματα, «τὰ ὅποια (λέγει τὸ

13ον ἀρθρον τοῦ πρώτου διατάγματος) θέλουσιν εἶσθαι δεκτὰ εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας τιμὰς εἰς ἕλα τὰ ἐθνικὰ ταμεῖα.» οὕτω δὲ ὀρίζονται αἱ τιμαί, χωρὶς νὰ δύναται νὰ ἐρωτηθῇ ἂν πρέπη νὰ ὑπάρχῃ ἕτερον μέτρον διὰ τὰ ἰδιωτικὰ ταμεῖα, ὡς πρὸς ὅποια ὑπάρχει περιπλέον ὁ προεκτεθεὶς ποινικὸς ὀδηγός. Ἴνα μὴ ὑπάρξῃ δὲ ἡ ἐλαχίστη ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀμφισβησία, καὶ ὀνεώτερος νομοθέτης ἐν ἀρθρῷ 4 τοῦ ἀπὸ 10 Ἀπριλίου 1867 νόμου ῥητῶς ἀποφαίνεται, ὅτι «τὰ νομίσματα (αὐτοῦ) εἶναι δεκτὰ ὑπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου καὶ τῶν ἰδιωτῶν κατὰ τὴν ἐπ' αὐτῶν τετυπωμένην ἀξίαν.»

Ἡ ὀνοματικὴ λοιπὸν τῶν νομισμάτων ἀξία, ἐκείνη τοῦτέστι τὴν ὀποῖαν ἡ κυβέρνησις σημειοῖ ἐπ' αὐτῶν ἢ διὰ διαταγμάτων, εἶναι ἡ νομικὴ τῶν πληρωμῶν βᾶσις. Δύναται ἡ συναλλακτικὴ ἀγορὰ νὰ ἀναβιβάσῃ καὶ καταβιβάσῃ τὴν ἀξίαν τῶν νομισμάτων· ἔλη της ἢ ἐνέργεια περιστρέφεται εἰς τὴν ἐκουσιότητα πῶν συμβαλλομένων. Ἀμὰ ὁ ὀφειλέτης ἀποφασισθὴ νὰ ὀχυρωθῇ ἐπισηθὴν τῆς ἐπὶ τῶν νομισμάτων τετυπωμένης ἀξίας, δύναται νὰ πληρώσῃ τὸν δανειστήν του ἔστω καὶ δι' ὑποτετιμημένων ἐν τῇ ἀγορᾷ νομισμάτων· ἂν ὑποθέσωμεν, ὅτι ἕλα εἶναι ὑπὲρτετιμημένα, ἔρχεται ἡ φεῖρά του νὰ ὑποφέρῃ καὶ αὐτὰς τὸ ἐκ τῆς ζημίας βᾶρος. Ἐν γένει ἐπὶ τῆς ἀναγκαστικῆς πληρωμῆς ἡ θέλησις τοῦ νομοθέτου εἶναι τὸ κύριον, ὡς λέγει ὁ Troplong, «δανείζω τὸν Παῦλον 1200 φρ. εἰς 240 πεντόφραγκα· ἐάν ἀργότερον ὁ νομοθέτης ἀναβιβάσῃ εἰς 6 φράγκα τὸ πεντόφραγκον, ὁ Παῦλος ἐξοφλεῖ τὸ χρέος του, δίδων οὐχὶ 240 ἀλλὰ 200 πεντόφραγκα (du Pôl. 282)» τὰνάπαλιν δὲ ἐάν ὁ νομοθέτης καταβιβάσῃ τὴν ἀξίαν τοῦ πεντόφραγκου.

Ἡ ἀκρίβεια τοῦ νόμου τούτου ἐξελέγγεται ἐν τῇ περιπτώσει τῶν χαρτόνομισμάτων. Δύναται ἡ ἀξία αὐτῶν νὰ εἶναι μηδαμινὴ, δταν ὀμως ἰσχύῃ ἡ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία των, τέρατά καὶ σημεῖα ποιεῖ ἡ ἐξοφλητικὴ δύναμις των. Αὐτὰ εἶναι τὸ κυριώτατον τοῦ χαρτόνομισματος προσόν· καὶ δι' ὑποστηρίζοντες τὴν χαρτόνομισματικὴν πολιτικὴν εὐποροῖ

πρέπει να γνωρίζωσι ότι άγωγίζονται υπέρ σφυρίου κατά της κεφαλής των. Οί δαγείσαντες π.χ. πρό του χαρτονομίσματος τα νομισματικά κεφάλαιά των είναι υπόχρεοι μετά το χαρτονόμισμα να λάβωσι από αντίτιμον αυτού εις χάρτινην καθ' οίανδήποτε τιμήν προσδιορίσει το δικοϋν των κυβερνήτων αυτούς. Είναι άληθές ότι πάντοτε υπόσχονται ούτοι μέλλουσαν πληρωμήν, πρόκειται όμως περί μεταθέσεως των έξοφλουμένων ιδιωτικών χρεών εις βάρος του δημοσίου θησαυρου, μέχρις ου κρούση αυτός την φεβεράν θύραν της χρεωκοπίας. Παρηγορία της όπείας τήν σημασίαν έπιμνήσκουσιν οι επαναστατικάί των έθνών περίοδοι.

Η έξοφλητική των χαρτονομισμάτων ιδιότης συμπλέκεται προς την τρέχουσαν αξίαν των μεταλλικών νομισμάτων δια τρόπου καθιστώντος ιδιαιτέρως έξεταστέαν την όλην επί του προκειμένου σχέσηιν. Νομικώς, ως είδομέν, η πληρωμή των χρεών κανονίζεται επί της ονοματικής αξίας των νομισμάτων, είτε χαρτινών είτε μεταλλικών. Εντεϋθεν είναι πρόδηλον ότι συμφέρει πάντοτε να πληρωθήσιν δια μέσων μάλλον άπαπειμήτων νομισμάτων. Εφάνθεν έχησονται πρόχειρα ούδέν εμπόδιζεσιν ήν άναγκήν των υπαρχόντων παρ' αυτών υπερετιμημένων χρυσών πόντων 1000 δραχμής και έχω κείνη χείρας 1000 χρυσάισια άδράχμων, εάν ήρηθη υπό όψιν ή υπερίμνησις του χρυσού επί του χαρτονομίσματος, κάθ' όποθεσιν κάθ' όποιον όσον εστω αϊ 1000 δραχμιαίμου ναίε χρυσόν άντιστοιχούσιν προς τούτοις χαρτονόμισμα πληρωτέον υπό αχλιόδραχμον χρέοι μου. Αντί του πρώτου άγοράσω χιλιάς άδράχμων εις χαρτονόμισμα κάπως ιδίον, αυτάς τών δαγείσαντων χρεον, εις άπλοού ήμισον φθάσόμενοις, από τού άποτέλεσμού επί ήκόνησεν ή δάσει πάλιν 1000 χρυσών άδράχμων.

Το αὐτὸ ἔβησε ἡ νομικὴ ἐννοία τῆς ονοματικῆς ἀπὸ νομισμάτων ἀξία καὶ μάλιστα τὴν τρέχουσαν περιττὸν ἀποδεικνύουσα. Ὁ νομοθέτης ἀδυνατοὶ μὴ διατάσῃ τοὺς ὑπάλληλους τοῦ κράτους ἐμπνεῖν καὶ δικαστήρια καὶ τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν εἶναι

πάντοτε κατώτερα τῆς ἰσχύος τῆς φύσεως. Ἐνώπιον τοῦ νομοθετικοῦ σκοπέλου τῆς ονοματικῆς αξίας τῶν νομισμάτων θὰ εὐρωσι βάθυηδὸν τὸν τρόπον αἱ συναλλαγαι, ἵνα ὁ κάλλος θήσωσι, διὰ τῆς ὑπερτιμήσεως τῆν ἐπὶ τῶν νομισμάτων, ὡς ἐφ' ὧν τῶν ἐφοδίων τῆς ζωῆς τρέχουσαν ἀξίαν τῆς φύσεως. Περὶ τούτου οὐδεμίαν ἀμφισβόλια. Ἄλλ' ὁ σκοπὸς τῆς προκειμένης μελέτης ἦτο ἡ διάσφιξις νομικο-οικονομικοῦ θέματος, πρὸς τὸ πρῶτον μέρος τοῦ ὁποίου διδάσκαλοι τινὲς τοῦ θετικοῦ δικαίου δὲν φαίνονται ἡμῖν παντάπασιν ἀπηλλαγμένοι ἀμαρτίας καὶ περὶ τῆν διάγνωσιν καὶ περὶ τῆν λύσιν τοῦ κατ' αὐτὸ ζητήματος.

ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ.

Ἐπετέθη ὑπὸ τινω γότι, κατὰ τὸν τελευταῖον Ρωσοτουρκικὸν πόλεμον, μικρὸν παρίστησε πρόσωπον ἡ κατὰ θάλασσαν Τουρκικὴ παρασκευή. Αἰτία δὲ τῆς γνώμης ταύτης εἶναι ἡ ἔλλειψις ναυμάχων καὶ σειρὰ ἀστοχιῶν, τὰς ὁποίας ἀπέδειξαν οἱ Τουρκικοὶ ἀποκλεισμοὶ τῶν Ρωσικῶν λιμένων καὶ κατὰ τὸν Δούναβιν κινήσεις τοῦ ἐν αὐτῷ Τουρκικοῦ ἡπείλου. Εἶναι ὁμῶς βέβαιον ὅτι τὰ πράγματα τῆς Τουρκίας θὰ εἴσαν πολλὰ χείρονα ἀπέναντι τοῦ Ρωσικοῦ χειμάρρου, εἴαν ἔλείπεν ὁ στόλος αὐτῆς. Αἰεὶ τὴν στρατιωτικὴν ἐπίκαιρίαν διετήρησεν οὗτος μεταξὺ τῶν κατὰ τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀσίαν πολεμικῶν κέντρων, καὶ τὴν ὑποταγὴν ἐπέβαλε κατὰ τὰς παραλίους Ἑλληνικὰς κοιγότητας, τῶν ἀπαιῶν ἠναυτικῆς σύμπραξις θὰ ἔρριπτεν ἐπὶ τῆς πολεμικῆς στάθμης ὁ δυνάμεις αἰτινὲς ἀν' ἔλλειψιν τοῦ Τουρκικοῦ ναυτικοῦ, βεβαίως θὰ εἶχον εἰς χεῖρας τὴν πελικήν λύσιν τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος.

Ἀπὸ Ρωσικῶν ἐπιστάμενων μελετῶν τοῦ Μορסקοῦ Sbornika περιγράφει ἡ Revue Maritime (φυλ. Μαΐου 1877

και Δεκεμβρίου 1878) το πολεμικόν ναυτικόν τῆς Τουρκίας ὑπὸ διαφόρους ἐπιστημονικάς ἐπάψεις, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ καταστατική δύναται νὰ περιλάβῃ τὰς ἐπομένας πληροφορίες. Τὸ ναυτικόν ποῦτα περιέχει 86 πλοῖα, ἐξ ὧν 33 εἶναι αἰθωρηκτά. Τὸ πλεῖστον αὐτῶν ἐναυπηγήθη ἐν Ἄγγλοις, ἔχει δὲ ἠρωκὰ καὶ ἠκῶνα σάντιγούπολις) τὴν τιμὴν, ὅτι μετὰ τὴν ἀλλων ἐναυπηγήσεται ἰσθωρηκτά, ἐκ τῶν ὁποίων ἀνήκει ἡ μάλιστα εἰς τὴν τάξιν τῶν πρώτων, ἡ ἀριθμὸς τῶν πληρώματων διαφέρει κατὰ τὸν ἰδιαιτερον ἐκάστου πλοίου τύπον. Οὕτως ἐπὶ τῶν θωρηκτῶν τέσσαρα μὲν πλοῖα ἔχουσι ἀνά 640 ἀνδρας, ἐν δὲ 350, τέσσαρα ἀνά 2191 καὶ οὕτως καθ' ἑξῆς ἐπὶ τῶν αἰθωρηκτικῶν τέσσαρα μὲν πλοῖα ἔχουσι ἀνομοῦ 12604 ἀνδρας, τρία 1634, ἐπὶ δὲ 1071, καὶ οὕτως καθ' ἑξῆς. Ἡ κανονικὴ διακομὴ τοῦ κινεῦντος τὰ πολεμικὰ ταῦτα σκάφη πληθυσμοῦ γὰ γὰρ καταμειλλόν εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἐποθ' ὀργάνισμῶν αὐτῶν ὑπηρεσίαν.

Ἐν γενεαί τῶν αἰθωρηκτικῶν πλοίων εἶναι ἕλα τέκξιμου κατασκευασμένα, στῶναυτίου δὲ τὰ θωρηκτὰ ὄλα ἐκ σιδήρου. Τὸ πλεῖστον αὐτῶν τελευταίων φέρει ἐμβόλον καὶ διασκευὴν ἀξιά τεχνικῆς μελέτης ἐκ μέρους ἐκείνων, οἵτινες ἤθελον ἐπιχειρήσει νὰ τὰ προσβάλωσι. Ἡ βία τοῦ πυροβολικοῦ τῶν εἶναι μάλλον ποθ' συστήματα Ἄρμς (iron) ἀπάντων ταν ἐν τοῦ τοῖς καὶ πολλὰ πυρόβολα ἡμῶν 33 ἐν γένει (ἐπὶ 23 θωρηκτῶν) ἐν ἡθ' ὁ θεωρητικὴ δύναμις αὐτῶν ὑπολογίζεται εἰς 15 ἡ πυρόβολα ἀριθμοῦνται 195 ὁσια αὐτῶν ὡστε περισσεῖα κατὰ τοῦτο πρὸνείας (τὰ) πολύβολα καὶ αἰφορπὶ ἄλλαι ἀνήκουσιν εἰς τὴν λοιπὴν τῶν πλοίων ὀπλισμῶν. Ἀλλ' ἐπ' ἀνερχόμεθα εἰς τὴν φύξην τῶν ἀνοσφύτων τὰ σκάφη ἀνδρῶν, διότι δὲν δύναμεθα νὰ λήσωμεν τὴν ὑκατάγγελίαν τοῦ Τούρκου ναυάρχου Χόσάρτ (πασθ' ἐνώπιον) τῆς ἐν Ἐρρουπόλει Εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς τῆς 1877, διότι ὁ πλοίαρχος ἐμπορικοῦ τῆς Βλλάδος ἀτμοκινήτων τῶν ἐπιλοδῶρησεν δύο σφάιρας εἰς τὸ ἀνοικτὸν πέλαγος, καθὼς καὶ τὴν θρίαμβευτικὴν ἐκ τοῦ Δουνάβεως τῶν 1877 ἐξοδὸν πλοίαρχου Ἑλληνοσ' ἐνώπιον τῶν ὑπάρχοντων

Τούρκικῶν πλοίων. Ἡ ἐπομένη ἀπογραφὴ τοῦ Ὀθωμανικοῦ στόλου δύναται νὰ ἔχη ἀξίαν τινα.

Αἰθωρηκτά.

Διαιροῦνται ταῦτα εἰς πέντε κλάσεις, ἐξ ὧν ἡ μὲν πρώτη περιλαμβάνει τὰ προωρισμένα εἰς ναυμαχίαν ἐν ἀνοικτῇ θαλάσῃ, ἡ δευτέρα τὰ κανονιοφόρος τῆς θαλάσσης, ἡ τρίτη τὰς κανονιοφόρους ποταμοῦ, ἡ τέταρτη τοὺς λεγόμενα θαλασσίους κριούς, καὶ ἡ πέμπτη τοὺς θαλασσίους καὶ ποταμίους μονίτορας.

Ἡ πρώτη κλάσις ἀποτελεῖται ἐκ 15 πλοίων ὑποδιαιρουμένων εἰς τρεῖς τάξεις, τῶν ὁποίων ἡ πρώτη περιλαμβάνει 3 πλοῖα, Μεσουδιέ, Μεμδουιέ (ἐκάστον αὐτῶν περιέχει 12 πυρόβολα πῶν 18 τόνων, 3 πῶν 6 1/2 καὶ 6 πῶν 20 λιτρῶν), Νουρατιέ (10 πυρόβολα πῶν 12 τόνων, 2 πῶν 6 1/2 καὶ 6 πῶν 20 λιτρῶν), ὁ θώραξ αὐτῶν ἔχει κατὰ μὲν τὴν πρόραν πάχος 20,5 δακτύλων, βάθος ὑπὸ τὸ ὕδωρ 3,25 ποδῶν καὶ ὕψος ἀνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης 1,5 ποδῶν, ἐν δὲ τῶ μῆσῳ πάχος 25,5 δακτ., βάθος 5,5 ποδῶν, ὕψος 1,5 ποδῶν, κατὰ δὲ τὴν πρῶμην πάχος 18,5 δακτ., βάθος 2,75 ποδῶν, ὕψος 1,5 ποδῶν. Ἡ δεύτερη περιλαμβάνει 5 πλοῖα, ἡ Διζιζιέ, Ὁρχανιέ, Διαχμουδιέ, Ὄσμανιέ (ἐκάστον αὐτῶν περιέχει 12 πυρόβολα πῶν 12 τόνων καὶ 14 πῶν 6 1/2), ἡ Ἀσσάρ-Τεβερικιέ (8 πυρόβολα πῶν 12 τόνων) καὶ ὁ θώραξ αὐτῶν ἔχει κατὰ μὲν τὴν πρόραν πάχος 14 1/2 δακτύλων, βάθος ὑπὸ τὸ ὕδωρ 2,5 ποδῶν καὶ ὕψος ἀνω τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ 1,5 ποδῶν, ἐν δὲ τῶ μῆσῳ πάχος 14 1/2 δακτ. (τὸ Ἀσσάρ-Τεβερικιέ 13 1/2), βάθος 2,5 ποδῶν καὶ ὕψος 1,5 ποδῶν, κατὰ δὲ τὴν πρῶμην πάχος 13 1/2 δακτ. καὶ ὕψος 1,5 ποδῶν. Ἡ τρίτη περιλαμβάνει 7 πλοῖα, Μουχαδέμ-Ἄιρ, Ὁ Φετι-Βουλένδρ, Μοϊνὸ-Ζαφέρμ, Ἀμνὴ-Ἰλλὰχ (ἐκάστον ἀνά 4 πυρόβολα πῶν 12 τόνων), Ἰδζλαλιέ, 2 πυρόβολα πῶν 12 τόνων καὶ 3 πῶν 6 1/2, Ἀσσάρ-Χεφκέτι, Νεδζιμι-Χεφκέτι (ἐκάστον ἀνά 1 πυρόβολον πῶν 12 τόνων καὶ 4 πῶν 6 1/2) καὶ ὁ θώραξ αὐτῶν δύο πρώτων ἔχει κατὰ μὲν τὴν πρόραν πάχος 12,75 δακτύλων, βάθος ὑπὸ τὸ ὕδωρ 2,6 ποδῶν, ὕψος ἀνω τῆς

επιφανείας τῆς θαλάσσης 2, ἐν δὲ τῷ μέσῳ πάχος 18 δακτ., βάθος 4 ποδ. ὕψος 11,84, κατὰ δὲ τὴν πρῶμνην πύργου 17,97 δακτ., βάθος 2,6 ποδ. ὕψος 3,7 ὑπὸ θώραξ πῶν ἐπομένων δύο κατὰ μὲν τὴν πρῶραν πύργου πάχος 14,50 δακτ., βάθος 2,5 ποδ. ὕψος 2,5, ἐν δὲ τῷ μέσῳ πάχος 17,50 δακτ., βάθος 1,3 ποδ. ὕψος 3, ἡ κατὰ δὲ τὴν πρῶμνην πύργου πάχος 12,50 δακτ., βάθος 2 ποδ. ὕψος 3, ὑπὸ θώραξ πῶν ἐπιπέδων τελευτάων κατὰ μὲν τὴν πρῶραν πύργου πάχος 15,50 δακτ., βάθος 4 ποδ. ὕψος 4,5, ἐν δὲ τῷ μέσῳ πάχος 18,65 δακτ., βάθος 5,25 ποδ. ὕψος 11,84, κατὰ δὲ τὴν πρῶμνην πύργου πάχος 15,50 δακτ., βάθος 2 ποδ. ὕψος 4,5.

Ἡ δευτέρα κλάσις περιέχει ἐπιπέδη πλοῖα τῶν Ἡφζι-Βαμάν, τοῦ ἐτέρου Λουφτι-Δζελιλ βυθισθέντος κατὰ τὸν τελευτάτον Ρωσσοπούρκικὸν πόλεμον ἔχει 2 πυρόβολα πῶν 25 τόνων, 2 πῶν 190 λίτρων, 1 πῶν 40, ὑπὸ θώραξ πῶν κατὰ μὲν τὴν πρῶραν ἐχει πάχος 14,50 δακτ., βάθος ὑπὸ τῷ ὕδαρ 2,5 ποδ. ὕψος ἄνω τῶν ὕδατος 2,5, ἐν δὲ τῷ μέσῳ πάχος 15,62 δακτ., βάθος 3 ποδ. ὕψος 2,9 κατὰ δὲ τὴν πρῶμνην πύργου πάχος 13,75 δακτ., βάθος 2 ποδ. ὕψος 3. κατὰ δὲ τὴν πρῶραν πύργου πάχος 14,50 δακτ., βάθος 2 ποδ. ὕψος 3. Ἡ τρίτη κλάσις περιλαμβάνει πέντε κανόνια φόρτου ὅπως ἑξῆς: Φερ-σολ, Ἰσλάρη, Βεκόδρ-Σελιμή, Σελιένδρταρ, Σκῶδρα, Εἰδογορίτζα, ἐκαστῆ πῶν ὁποίων περιέχει 2 πυρόβολα πῶν 25 τόνων, δύναμιν ἢ ἐν ἀνάγκῃ ἀναφέρει κατὰ διπλάσιον θώραξ αὐτῶν κατὰ τὴν πρῶραν πύργου καὶ κατὰ τὸ μέσον ἔχει πάχος 17,50 δακτ., βάθος ὑπὸ τῷ ὕδαρ 3 ποδ. καὶ ὕψος 1,5 (6 τοῦτο ἐν τῷ μέσῳ).

Ἡ τέταρτη κλάσις περιέχει δύο πυργώτα, ἕκαστον τῶν ὁποίων περιέχει 4 πυρόβολα πῶν 25 τόνων. ὁ θώραξ αὐτῶν κατὰ μὲν τὴν πρῶραν ἔχει πάχος 16 δακτ., βάθος ὑπὸ τῷ ὕδαρ 10 ποδῶν, ὕψος ὑπεράνω αὐτοῦ 3, ἐν δὲ τῷ μέσῳ πάχος 21,25 δακτ., βάθος 5 ποδ., ὕψος 19,36, κατὰ δὲ τὴν πρῶμνην πάχος 16 δακτ., βάθος 2,8 ποδ., ὕψος 3.

Ἡ πέμπτη κλάσις περιλαμβάνει δέκα κενή πορτα, ἐξ ὧν δύο τῆς θαλάσσης, αἱ ἄλλαι δὲ εἰς τὸ ἐξόντες ἐν πυρόβολοις ἕκαστος τῶν 25 λίτρων καὶ οἱ λοιποὶ τοῦ Δουναβίου ἔχοντες τρεῖς

μὲν 4 πυρόβολα ἕκαστος πῶν 6 2/3 τόνων, οἱ δὲ λοιποὶ ἀνά τε τοιοῦτον, καὶ δυνάμενον ἄλλο νὰ φέρωσι 1 διπλάσιον τοῦ θώραξ τῶν μὲν θαλασσίων ἔχει τὰς διαστάσεις τῆς τετάρτης κλάσεως, τῶν δὲ ἐπιπέδων πρῶτων ἰσοταμίῳ κατὰ μὲν τὴν πρῶραν πύργου 11 δακτ., βάθος ὑπὸ τῷ ὕδαρ 2 ποδ. ὕψος 2, ἐν δὲ τῷ μέσῳ πάχος 11 δακτ., βάθος 2,5 ποδ. ὕψος 2,5, κατὰ δὲ τὴν πρῶμνην πύργου πάχος 11 δακτ., βάθος 2,5 ποδ. ὕψος 2,5, τῶν δὲ πέντε τελευτάων ἰσοταμίῳ κατὰ μὲν τὴν πρῶραν πύργου 9,25 δακτ., βάθος ὑπὸ τῷ ὕδαρ 1,5 ποδ. ὕψος 1,3, ἐν δὲ τῷ μέσῳ πάχος 9,75 δακτ., βάθος 1,75 ποδ. ὕψος 2,4, κατὰ δὲ τὴν πρῶμνην πύργου πάχος 8,75 δακτ., βάθος 0,6 ποδ. ὕψος 3,1.

Β. τῆς Μηθωρητιά.

Διαφορῶνται αὐτὰ εἰς πέντε κλάσεις, ἐξ ὧν ἡ πρώτη περιέχει ἡμιπλοῖα τῆς πρῆμνης Κίσοβα, Αἰτιέ, Σαδιέκαϊ Πακί-Ζαφέρι ἢ δευτέρα 6, φρεγάτα, Οὐδαβέν-Αικιάρ, Σιλεμιχ, Μοχ-σβίρ-Σαυρούζ, Πρωγορούλ, Ναρσελ, Αἰζ, Ἀνώνυμὸν ἢ τριῖς 9, κόρβέτα, Μανσαυράχ, Ἰβλουσαφίρ, 3 Εδιν, Χαμίζου-Αεβιζ, Μπροῦσα, Σινώπη, Ὀταβιλ, Ἀνώνυμον ἢ τετάρτη 1 ὀθιὰ χυδρομικὰ, Πρεφιαζα, Ἀναζά, Ἰταλίας, Σχαβέρ, Βέθυμνο, Ἰσ-μακίλ, Καρτάλ, Σαγιαλ, δύο Ἀνώνυμα ἢ ἑπτατησά, κανόνια φόρους, Ἀήκα, Βάρνα, Σιουνά, Σκεφκέτ-Νουμά, ἢ ἕκτη 3, ἡ ἀκατωροῦσα τοῦ ἡμιπλοῖου ἢ ἡμιπλοῦς ἑξῆς. Ἡ πυρόβολικὴ κλάσις τῶν πλοίων τούτων δύναμις ἀρτῆς νὰ μεταφέρωσιν ἢ πρός τὴν ἀπὸ κίνησιν ἀμφοτέρωθεν εἰς τὸν ἑκατέρωθεν τοῦ θαλάσσιου πολέμου ἔρους.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ ΜΕΤΑΞΥ ΝΟΜΟΥ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Τὰ σύνταγμα εἶναι ἡ βία ἢ ἡ ἐξουσία ἢ ἡ ἀρχὴ ἢ ἡ νομοθετικὴ ἢ ἡ ἐκτελεστικὴ ἢ ἡ δικαστικὴ ἐξουσία. Θὰ ἦεν περίεργον εἰς τὴν ἀναρχίαν εἶναι, ἔτι δὲ ἀναπαύει τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῆς ἀναρχίας.

σία ἀπρτελεῖ ἐπὶ ἐκάστης περιπτώσεως τὸν σωτηριωδέστερον πρῶσ κοπον. Ἀμέτοχος εἰς τὰ καθόλου, αἰσθάνεται ἐν τοῖς κατὰ μέρος καὶ προκαλεῖ ἄνευ κοινωνικῶν συγκρούσεων τὴν μεγάλην, τὴν ἀδιάλειπτον τοῦ ἔθνους προσοχὴν. Διὰ τοῦτο, καθὼς λέγει ὁ Tocqueville, οἱ Ἀμερικανοὶ ἀνεγνώρισαν τοῖς ἑαυτῶν δικασταῖς τὸ δικαίωμα ἵνα στηρίζωσι τὰς ἀποφάσεις των μᾶλλον ἐπὶ τοῦ συγτάγματος ἢ ἐπὶ τῶν νόμων, ἐσυγχώρησαν ἐν ἄλλαις λέξεσιν αὐτοῖς νὰ μὴ ἐφαρμόζωσι νόμους, οἵτινες ἤθελον τοῖς φανῆ ἀντισυνταγματικοί. Οὐδεὶς δὲ ὁ ἀμφισβητῶν (ἐξουσία, κόμμα, ἢ ιδιώτης) τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐν Ἀμερικῇ.

Ἡ βεβαίωσις τῶν λαθῶν τοῦ νομοθέτου ἐπὶ δεδομένων δικαστικῶν περιπτώσεων ἀντιστοιχεῖ εἰς πραγματικὴν ἀνάγκην, φανερόν δὲ ὅτι ἡ τοιαύτη ἐνέργεια τῶν Ἀμερικανῶν δικαστηρίων ὡς εἶναι χρήσιμος εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν, εἶναι ἐπίσης ὠφέλιμος καὶ εἰς τὴν ἐλευθερίαν. Ὁχυρωμένη ἢ δικαστικὴ ἐξουσία ἐντὸς τῶν ἑαυτῆς ὁρίων καὶ ἀποφαινομένη ἐπὶ τῆς ἀντισυνταγματικότητος τῶν νόμων ἀπρτελεῖ ἕνα τῶν ἰσχυροτέρων φραγμῶν, οἵτινες ἠγέρθησαν κατὰ τῆς τυραννίας τῶν πολιτικῶν συνελεύσεων. Μολονότι ἐν Εὐρώπῃ ἡ προεκταθείσα ἀρχὴ δὲν εἶναι ἀφιλονεικητός, ἡ ἐπιτορῆ αὐτῆς ἐν τῇ πρακτικῇ ἀποτελεῖ τὸ μυστήριον τῆς ἐριμνηρευτικῆς τέχνης. Τοιουτοτρόπως μεταξὺ τῶν ἄλλων κατὰ τοῦ Ἀγγλικοῦ πολιτεύματος, λέγει ὁ Russol, κατηγοριῶν ἠγέρθη καὶ ἡ κατὰ τῆς ἐπιτορῆς τῶν νομικῶν μομφή. Ἀπ' ἀρχῆς ἐν τούτοις ἡ ἐπιτορῆ αὕτη ὑπῆρξεν ὠφέλιμος εἰς τὸν τόπον. Ὁ Camden διὰ τῆς θαυμασίας ὑπ' αὐτοῦ ἐκτιμήσεως τοῦ ζητήματος τῶν γενικῶν ἐγγυήσεων καὶ τῶν ἐξυβριστικῶν ἐγγράφων ἔσωσε τὸν τόπον ἐκ τῶν δουρικῶν δογμάτων, τὰ ὁποῖα ἠπειλάμην ἵνα κατακλύσωσιν αὐτόν. Πλεῖστα παραδείγματα πείθουσιν ἕκαστον, ὅτι ἡ περὶ τοὺς νόμους ἀπαυδῆ παρέχουσα εἰς τοὺς ἀνθρώπους κρείτονα γνῶσιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, ἐμπνέει συγχρόνως ζωηροτέρην τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ὑπερασπίσεώς των. Φωτίζουσα δὲ αὐτοὺς πλείοτερον ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου συντάγματος

τος, τοὺς καθιστᾷ ἱκανώτερος καὶ νὰ ἐκτιμήσωσι καὶ νὰ ἀγαπήσωσι τὰ προτερήματα αὐτοῦ (Ἱστορ. τῆς Ἀγγλ. Πολιτείας κεφ. 15).

Ἡ Ἐν Παομία τῆς Κορσικῆς Ἑλληνικῆς Αἰοικία.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ τελευταίου τετάρτου τῆς 17^{ης} ἑκατονταετηρίδος, 730 Ἀσκινοὶ φεύγοντες τὸν Τουρκικὸν ζυγόν, ἐπεβίβασθησαν ἐπὶ Γαλλικοῦ πλοίου ἐν Οἰτύλῳ, καὶ καταφυγόντες εἰς τὴν δημοκρατίαν τῆς Γενούης, ἐζήτησαν παρ' αὐτῆς τόπον νὰ ἐποίκησῶσι προηγούμεναι συνεννοήσεις εἶχον κατὰ πολὺ διευκολύνει τὸ ἔργον, οὕτω δὲ τῇ 11 Ἰανουαρίου 1676 ἐτέθησαν αἱ ἐν τῷ ἐπομένῳ δημοκρατικῷ διατάγματι βεβαίωσις τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐν Παομίᾳ τῆς Κορσικῆς συνοικισμοῦ.

1ον Ἡ δημοκρατία τῆς Γενούης ἐννοεῖ ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ ἀποικία ἣτις πρόκειται νὰ ἐγκαταστάθῃ ἐν τῇ Κορσικῇ, θέλει ὑπόκεισθαι εἰς τὸν ἀνώτατον ποντίφικα (Πάπαν) εἰς ὅ, τι ἀφορᾷ τὴν θρησκείαν, καὶ ὅτι θέλει ἐξασκεῖ τὸ Ἑλληνικὸν δόγμα ὁποῖον εἶναι ἐν χρῆσει ἐντὸς τοῦ Παπικῶς κράτους καὶ ἐν τοῖς Βασιλείοις τῆς Νεαπόλεως καὶ τῆς Σικελίας.

2ον Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ νῦν ἐπισκόπου, τῶν μοναχῶν καὶ τῶν ἱερέων οἵτινες ἦλθον μετὰ τῆς ἀποικίας, οἱ ἀντικαταστήσοντες αὐτοὺς θὰ διορίζωνται ὑπὸ τοῦ Πάπα ἢ ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ.

3ον Κατὰ τοὺς ἱερῶς κανόνας καὶ τὰς συνόδους, ὁ Ἑλληνικὸς κληρὸς ὑπόκειται εἰς τὸν Λατίνον ἐπίσκοπον τῆς ἐν ἡ ὑπάγεται ἡ ἀποικία τοπικῆς δικαιοδοσίας.

4ον Ἀρὰ οἱ ἀποικοὶ φθάσωσιν εἰς Παομίαν θφείλουσθε νὰ κτίσωσιν ἐκκλησίαν, καὶ οἰκίαν πρὸς κατοικήσι τῶν, νὰ ἀκο-

λουθώσι δὲ τὰς διαταγὰς τοῦ Ἀναβασιλέως, ὑπὸν ὁποῖόν ἢ δημοκρατία θέλει διορίζει ἐκεῖ.

6ον Ὅταν ἡ δημοκρατία λάβῃ ἀνάγκην, εἰ ἀποικοὶ ὑφείλουσι νὰ τὴν ὑπηρετῶσι κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν ὡς πιστοὶ ὑπήκοοι.

7ον Οἱ ἀποικοὶ θέλουσιν ὀμώσει πιστὸν καὶ ὑποταγὴν εἰς τοὺς νόμους τῆς δημοκρατίας, καὶ θέλουσιν ὑποχρεώθη νὰ πληρῶνωσιν ἀκριβῶς τοὺς ἰσχύοντας νῦν καὶ κατόπιν ψηφισθησομένους φόρους.

8ον Ἡ δημοκρατία παραχωρεῖ τοῖς Ἑλλησιν, ἐν τίτλῳ ἐμφυτεύσεως, τρεῖς χώρας, ἢ τὴν Πάριαν, τὴν Ρεβιδάν καὶ τὴν Σαλόναν, τὰς ὁποίας παραχωρεῖ αὐτοῖς καὶ τοῖς ἀπογόνοις αὐτῶν, ἐπὶ τῷ ὄρω ὁμῶς ὥστε αἱ μερίδες τῶν γαιῶν αἰ παραχωρηθησόμεναι εἰς ἕκαστον ἀποικόν θὰ μεταβαίνωσι ἀπὸ τῆς διανομῆς εἰς τὰ τέκνα αὐτοῦ, ὅθεν διακρίσεως ἀρρένων ἢ θηλέων. Ἐν περιστάσει ἐλλείψεως κατιόντων, ἡ δημοκρατία ἀναλαμβάνει αὐτοδικαίως τὴν κατοχὴν τῆς χηρευδύσης μερίδος.

9ον Ἡ κυβέρνησις τῆς Γενούης ὑποχρεοῦται νὰ προμηθεύσῃ τὸ πρὸς οἰκοδομὴν ἐκκλησιῶν καὶ οἰκιῶν ἀναγκαῖον ὕλικόν, καθὼς καὶ τὸν πρὸς σπορὰν σίτου καὶ τὴν κριθὴν, ἐπὶ τῷ ὄρω τῆς πληρωμῆς τῆς ἀξίας αὐτῶν ἐντὸς ἑξ ἐτῶν.

10ον Ἐκαστος ἀποικὸς εἶναι ἐλευθέρως νὰ ἔχῃ κλιβάνους καὶ ἀνεμομύλους ἢ ὑδρομύλους.

11ον Ἡ ἀποικία δύναται νὰ ἔχῃ πρὸς χρῆσιν αὐτῆς καὶ κατ' ἀρέσκειάν της ποίμνια μικρῶν ἢ μεγάλων ζώων.

12ον Ἡ δημοκρατία ἐπιτρέπει τοῖς ἀποικοῦς νὰ ἔχωσιν ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν ὄπλα παντός εἴδους. Ὅσον ἀφόρα ὑπὸ ἀπηγορευμένα ὄπλα, ὑφείλουσιν οὗτοι νὰ εἰδοποιῶσι τὸν δικαστὴν περὶ αὐτῶν κατὰ τὰς περιστάσεις.

13ον Ἐλευθέρων εἶναι τὸ ἐμπόριον κατὰ πᾶν εἶδος πρᾶγματείας, ἐπὶ πληρωμῇ ἐν τούτοις εἰς τὴν δημοκρατίαν τῶν νομομαρμένων δικαιωμάτων.

14ον Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἀποικοὺς ὁ κατάδρομικὸς κατὰ

τῶν Τούρκων πόλεμος ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς δημοκρατίας, ὑποχρεομένους νὰ πληρῶνωσι τὰ προξενικὰ δικαιώματα καὶ νὰ συμμορφῶνται πρὸς τὰς σχετικὰς ἐπὶ τοῦ θέματος διατάξεις.

14ον Ἡ δημοκρατία ὑποχρεοῦται νὰ μεταβιβάσῃ ἀνεξόδως τὴν ἀποικίαν εἰς τὴν Κορσικὴν. θέλει ὁμῶς πληρωθῆ διὰ τὰ ἐξόδα τὰ ῥποία, μέχρι τοῦδε κατέβαλε διὰ τὴν μεταφορὰν ταύτην, συμποσούμενα εἰς 1000 περίπου νομισματα.

Μεταβιβασθεῖσα ἡ Ἑλληνικὴ ἀποικία εἰς τὴν Κορσικὴν, ὑπέστη τὰ πάνδηλα ἐκ μέρους τῶν ἐγγιωρίων φιλονεικούντων τὰς γαίας αἰτίνας τῆ εἰχον παραχωρηθῆ ὑπὸ τῆς δημοκρατίας. Δὲν ἐμπόδισαν ὁμῶς αἱ ἐντεθεν δυσχέρειαι τὴν ἐντὸς 30 ἐτῶν πλήρη, κατὰ τὸ μᾶλλον ἡ ἥττον, εὐδοκίμησιν τῆς. Κατὰ τὰ 1713 οἱ περιήγηται ἐξεπλόγησαν διὰ τὴν γεωργικὴν καὶ βιομηχανικὴν τῶν κατοίκων τῆς ἀνάπτυξιν. Καὶ μετ' ὅλας τὰς πρὸς τοὺς ἰθαγενεῖς περιπλοκάς, ταῖς τινεσ, κατὰ τὰ 1830 ἔτος, παρ' ὀλίγον, νὰ ἐπευέγκωσι τὸν ὄλεθρον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν τῆς Κορσικῆς ἀποικίαν, ἔδειξεν αὐτὴ ζῶν τὸ ἀρχαῖόν τῶν Ἑλληνικῶν ἀποικισμῶν πνεῦμα.

Α. Ε.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ.

Καὶ ὡς ἐκ τῆς σημαντικότητος τῶν ἐργασιῶν ταύτων καὶ ὡς ἐκ τοῦ διοργανισμοῦ τούτου τὸ πιστώτικόν ἡκιάσθη τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς δύναται ἐν πολλοῖς νὰ θεωρηθῆ ὡς θερικόμετρον τῆς ὅλης οἰκονομικῆς ἐπιπέτου (καταστάσεως). Ἐν ᾧ δὲ πάντοτε ἐλπίζομεν εἰς τὴν περαιτέρω αἰετὶ προαγωγὴν τούτου χρησιμωτάτη εἶναι ἡ διαδοχικὴ ἐρευνὰ τοῦ ἐκαστοῦτε παρόντος αὐτοῦ.

Ὁ ἰσολογισμὸς τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς κλείει κατὰ τὴν 30 Δεκεμβρίου 1877 διὰ δραχμῶν 130,411,169 πρὸς 1876 ἀ-

νέβαινε εἰς 98 λέκατομ. καὶ πάλιν 1877 εἰς 110 ἑκατομ. Ἀυξήσις κατὰ τὸ ἔτος 1878 ἄνω πῶν 20 ἑκατομ. δρ.

Τὸ σημερινώτερον μέρος τῆς ἑλληνικαύτης ἐνδοτικῆς Τραπεζῆς κινήσεως ἀποπελοῦται τὰ δάνεια κ' πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὡς ὠφείλου ἀπὸ 36 ἑκατομ. πῶν 1877 ἐνέβησαν ταῦτα εἰς 57,999,652 πῶν 31 Δεκεμβρίου 1878. Ἰδού πῶς ἀναλύονται ταῦτα καθ' ἑκάστην εἰδικῶς δάνειον (α') ἐξ ἐντόκων γραμματίων τῆς Κυβερνήσεως (ἠσφαλισμένων ἐκ τῆς προσόδου τῆς Σμύρδος) 5,557,178 δρ. (β') ἐκ τοῦ χορηγηθέντος πρὸς τὴν Κυβέρνησιν δανείου περὶ παραχωρήσει ἑμπολογίων ἐθνικῶν φαρτῶν κτημάτων (2,002,424 δρ. γ') ἐκ καθυστέρουμένων τόκων ἐξ ἐντόκων γραμματίων τῆς Κυβερνήσεως 6,23,598 δρ. (δ') ἐκ τοῦ δανείου τῶν 6 ἑκατομ. δρ. 297,051 πῶν (ε') ἐκ τοῦ δανείου τῶν 21 ἑκατομ. πῶν 12,533,633 δρ. (στ') ἐκ τοῦ δανείου τῶν 10 ἑκατομ. πῶν 9,782,500 δρ. (ζ') ἐκ τοῦ δανείου τῶν 4 ἑκατομ. πῶν 133,375 δρ. (η') ἐκ τοῦ ἐπιαναγκαστικῆς κυκλοφορίας τῶν πραπεζικῶν γραμματίων δανείου 20,012,642 δρ. εἰς πραπεζικῶν γραμματίων καὶ 5,891,198 εἰς μεταλλικόν, τὸ ἅλῳν 57,999,652 δρ.

Μετὰ τὴν ἀπαρτίαν τῆς Κυβερνήσεως τὸ ποσὸν ἀπὸ τῆς αὐτῆς τῆς ἡμίσεως σχεδὸν ἐνεργητικῶς τῆς ἑθνικῆς Τραπεζῆς, ἡ λοιπὴ περίουσία αὐτῆς (ἢ τὸ διατεθειμένον ἀπὸ τὸ πῶν 1878 ὡς ἐξ ἑξῆς ὡς ἐκ τῆς ἀποθήκης δ' ἀνω πῶν 36,713,255 δρ. (β' πῶν 630,882 πῶν 1877), ἐξ ὧν 24,852,216 εἰς δάνεια πενταετησίαν (15,113,406 εἰς ἐνδοτικὰ ὑποκαταστήματα καὶ 9,739,147 ἐν πῶν κεντρικῶν) καὶ 9,739,147 εἰς ἑξωτερικὰ ὑποκαταστήματα) εἰς δάνεια χρυσωλυτικὰ, προσθροφικὰ καὶ 1,032,71 δρ. εἰς τοιαῦτα ἐπιένεχρον χρυσοῦ, ἀργύρου καὶ τίτλων. Πρὸ εἰς ὑποκαταστήματα καὶ γραμματίων 19,895,186 δρ. (15,703,639 πῶν 1877), ἐξ ὧν 11,109,615 ἐν τοῖς ὑποκαταστήμασι καὶ 8,785,570 ἐν πῶν κεντρικῶν. Χορηγηθῆσιν εἰς γεωργικῆς ἐπιπροσωπικῆς ἐγγυήσεως 6,981,546 δρ. (5,662,368 πῶν 1877). Ἄνω πῶν

καὶ ἐξ ἑξωτερικῶν ἐνεχρῶν μετοχῶν καὶ ἑμπολογίων Τραπεζῆς 1,874,428 δρ. (770,407 ἐν τοῖς ὑποκαταστήμασι, 1,104,020 ἐν πῶν κεντρικῶν). Μετὰ τὰς ἀνω πῶν 8,223,672 δρ. (6,462,316 ἐν πῶν κεντρικῶν καὶ 1,761,356 ἐν τοῖς ὑποκαταστήμασι) καὶ 1,367,574 εἰς ἐξωτερικὸν ἀποθεσίμων ἐν ὄψει πῶν 1877 (τὸ μετὰ τὸν ἀποθήκην τῆς ἑθνικῆς Τραπεζῆς ἀνέβαινε εἰς 14,863,478 δρ. (10,818,622 ἐν τῇ τῆμα δαπῆ καὶ 4,044,856 ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ). ἑθνικῶν ἐπιπροσωπικῶν ἀξίας 1,503,887 δρ. (1,107,893 εἰς τὰ καταστήματα τῆς Τραπεζῆς ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ, Πάτραις, Σύρω, Κορίνθῳ, Καλάμας, Χάλκιδε, καὶ 398,994 εἰς διάκριτὰ ἀναγκαστικῶν ἐκπονήσεων κατὰ κυρωθέντα εἰς τὴν τράπεζαν). Μετὰ τὰς ἐπιπροσωπικῶν ἐγγυητικῶν ἑταιριῶν 306,200 δρ. καὶ 34,117 (παρὰ τῆς ἑθνικῆς Ἀτμοπλοῦσης καὶ ὁμοεισοδηστικῆς ἐπιπροσωπικῶν εἰς τὴν Τράπεζαν 2,188,843 δρ. ἢ τοιαῦτα συναλλαγμάτων 1,036,114 (959,220 εἰς τὰ ὑποκαταστήματα καὶ 76,894 εἰς τὸ κεντρικόν), ἐπιπροσωπικῶν δανείων 18,104, ἐκ διαφόρων συναλλαγμάτων καὶ γραμματίων 159,337, ἐκ διαφόρων ἑμπολογίων τοῦ ἐξωτερικοῦ 429,996, ἐξ ἀπαιτήσεων ἐπισφαλῶν 26,249, ἐξ ἐκχρεῶν ἑμπολογικῶν τῶν ὑποκαταστήματων 510,043 πῶν. Ἐντύπωσιν ἢ προξενεῖ ἡμῶν τὸ κόνδυλιον τῶν δικαστικῶν πρὸς τὸ πῶν 6 πῶν 1878 — 98,683 δρ. καὶ 1 ἑξ ὁδῶν ἐγκλιπαστάσεως εἰς ὑλικὸν τραπεζικῶν γραμματίων, σιδηρὰ κιβώτια, ἐπιπλὰ κλπ. 134,971 δρ.

Ἡ δὲ παθητικὸν τῆς ἑθνικῆς Τραπεζῆς ἔχει ὡς ἐξ ἑξῆς: Μετοχικὸν κεφάλαιον 18,000,000 δρ. Ἀποθεματικόν 12,630,000 δρ. (3,600,000 τραπεζικόν καὶ 9,030,000 ἑκτακτόν). Τραπεζικὰ γραμματίων εἰς ἀνδρῶν 60,506,220 δρ. (πῶν 1877 ἀνέβαινον εἰς 48,663,845). Καταθέσεις ἀτοκῶν 3,464,817 δρ. (2,741,273 πῶν 1877), ἐξ ὧν 1,652,104 ἐν τοῖς ὑποκαταστήμασι καὶ 1,812,712 ἐν πῶν κεντρικῶν. Καταθέσεις ἐπιτοκῶν 29,084,684 δρ. (εἰς ἑμπολογίων 25,389,381, εἰς ἀνοικτοῦ ἑμπολοῦ ἀποδοτέων μετὰ 6 μηνῶν 1,929,660 καὶ εἰς ὁμοίου ἐν τοῖς ὑποκαταστήμασι 1,765,643). Καταθέσεις

ταμειουτηρίου 551,126 δρ. (108,575 εν τοις υποκαταστήμασι, 442,550 εν τῷ κεντρικῷ). Επιταγαὶ πληρωτέαι 630,582 δρ. (224,475 εν τοις υποκαταστήμασι, 406,107 εν τῷ κεντρικῷ). Μερίσματα παρελθουσῶν εξαμηνιῶν 306,594 δρ. Μερίσματα τῆς 6ας εξαμηνίας 1878, πρὸς δρ. 117,54 ἐπὶ ἐκάστης μετοχῆς, 2,115,730 δρ. Προεξοφλήματα ἀνηκόντα εἰς τὸ ἐπόμενον ἔτος 187,883 δρ. Παρακαταθήκαι ἀποδοτέαι εἰς μεταλλικόν 85,511 δρ. Ἀ]δρ.ος ὑπουργείου Οἰκονομικῶν 2,836,511 δρ.

Αἱ κατὰ τὴν 6αν εξαμηνίαν τοῦ 1878 εἰσπράξεις τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἀναβαίνουσιν εἰς 3,486,402 δρ. (2,097,000 τῷ 1877) καὶ διαιροῦνται ὡς ἑξῆς ἀπὸ προεξοφλημάτων 1,125,487 δρ. (833,717 ἐκ τῶν υποκαταστημάτων καὶ 291,769 ἐκ τοῦ κεντρικοῦ) ἀπὸ τόκους χορηγήσεων δι' ἀνοικτῶν λ]ισμῶν 758,028 δρ. (251,137 υποκαταστ. καὶ 506,890 κεντρ.), ἀπὸ τόκους ἀπλῶν δανείων 911,084 δρ. (546,804 υποκατ. καὶ 364,280 κεντρ.), ἀπὸ τόκους δανείων χρεωλυτικῶν καὶ ὀμολογιῶν τοῦ Δημοσίου 550,227, ἀπὸ τόκους δανείων ἐπὶ ἐνεχύρῳ 17,584 δρ. (452 μόνον ἐκ τῶν υποκαταστ.), ἐξ ἀπαιτήσεων ἐπισφαλῶν 17,146 δρ., ἐξ ὠφελειῶν ἐκποιήσεως κτημάτων 28,201 δρ. ἐκ διαφορῶν ἐκτάκτων κερδῶν 76,061 δρ. (63,108 υποκαταστ. καὶ 12,952 κεντρ.), περισσεύμα ἐκ τῶν κατὰ τὴν παρελθούσαν εξαμηνίαν κερδῶν καὶ ζημιῶν 2,581, δρ.

Τὸ κατὰ τὴν 6αν εξαμηνίαν τοῦ 1878 εἰσπραχθέν τοῦτο πῶσον τῶν 3 1/2 σχεδόν ἑκατομ. (3,486,402) διενεμήθη εἰς πέντε μέρη, ἐξ ὧν διὰ μὲν τοὺς δανειστάς τῆς τραπεζῆς (τόκοι καταθέσεων καὶ ταμειουτηρίου) 765,352 δρ., διὰ δὲ τοὺς διαχειριστάς αὐτῆς 309,874 δρ., εἰς ὑποθέσειν δὲ τῶν καταστημάτων καὶ λοιποῦ ὀλίγου τῆς 68,483 δρ., εἰς ἀπαιτήσεις δὲ ἐπισφαλεῖς 81,182 δρ. (35,463 εν τοις υποκαταστήμασι καὶ 45,718 εν τῷ κεντρικῷ), περὶ ἑργῶν ὀντιος τοῦ αἰσίου τοῦ εν τῷ τελευταίῳ προβιβάσιμῳ, ἐνῶ ἐπὶ τῆς εν ἑλῶ ἐνεργείας τὰ υποκαταστήματα κινῶσι πλείονα ὀχνητικῶς πρὸς

τόσον κατὰ τὴν προεξοφλήσει, ὅσον καὶ κατὰ τὰ ἐνυπόθηκα δάνεια, ἀνω τῶν 9 ἑκατομ. δρ.), διὰ τοὺς μετόχους τῆς δὲ 2,250,000 δρ., ἀναλογούσας κατὰ μετοχὴν εἰς μέροςμα 120 1/2 δρ. ἐξ ὧν ἀφαιρετέον δρ. 2,41 διὰ φόρον ἐπὶ τῆς μετοχῆς (2 τοῖς %) καὶ 55 λεπ. διὰ χαρτσοσημον ἐπὶ τοῦ μέροςματος ὥστε τὸ καθαρὸν εξαμηνιαῖον εἰσόδημα ἐκάστης μετοχῆς ἀναβαίνει εἰς δρ. 117,54, ἀνώτερον ὅν κατὰ 4 σχεδόν δρ. τοῦ ἀντιστοίχου εν ἔτει 1877, ὑπολογιζομένου εἰς δρ. 113,62.

Τοιαῦτα εἶναι τὰ πορίσματα καὶ αἱ ἐργασίαι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1878 ἔτους, τὸ ὅποιον διακρίνεται διὰ τὰς διεθνεῖς ἀνωμαλίας τοῦ ἰδίου κατὰ τὴν ἡμετέραν Ἀνατολήν. Ἐπὶ τοῦ ὅλου ἡ εὐρωστία τοῦ καταστήματος ἐδοκιμάσθη καὶ ἡ δικαιοσύνη τῆς ἀγορᾶς δὲν ἔλλειψε. Τοιουτοτρόπως ἀπὸ 3,000 δρ. εἰς ἂς ἐπωλοῦντο αἱ μετοχαὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς εν Ἀθήναις τῇ 23 Δεκεμβρίου 1877, ἀνέβησαν εἰς 3,390 τῇ 29 Δεκεμβρίου 1878. Προβιβάσιμος ἀξίος ἰδιαιτέρας σημασίσεως καὶ εὐρυτέρας ἐννοίας.

ΚΤΗΝΑΣΦΑΛΕΙΑ.

Ὅπως ἀσφαλίζεται ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων, διὰ τί νὰ μὴ ἀσφαλίζεται καὶ ἡ ζωὴ τῶν κτηνῶν. Κατ' ἀμφοτέρας πρόκειται μόνον περὶ σωτηρίας τῆς οἰκονομικῆς αὐτῶν ἀξίας, ὥστε οἱ συνδυασμοὶ δύνανται νὰ μὴ λείψωσι καὶ ἡ ὠφέλεια ἐπὶ τέλος ἀμφοτέρωθεν ἐπικτή. Ἡ διαφορὰ εἶναι ὅτι ἡ ἀσφάλεια τῶν ἀνθρώπων βοηθεῖ τοὺς κληρονομοὺς τῶν, καὶ ἡ τῶν κτηνῶν τοὺς κυρίους αὐτῶν, περίστασις ἐπὶ πλέον ἵνα κατ' ἐξοχὴν αἱ ποιμενικαὶ κοινότητες προνοήσωσι περὶ τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐμπεδώσεως τοῦ οἰκονομικοῦ τῆς κτηνασφαλείας θεσμοῦ ἐν μέσῳ αὐτῶν.

Ἡ ἰδέα τοῦ συνεταρισμοῦ ἔρχεται κατὰ φυσικὸν λόγον ὑπὸ σκέψιν. Ὅσον μείζων εἶναι ἡ καταστροφή τῶν κτηνῶν διὰ τὴν κύριον αὐτῶν, τόσον ἐλάσσων ἀποβαίνει ὅταν ἡ ζημία διανεμηθῇ μεταξύ ὅλων τῶν κινδυνευόντων. Τοιοῦτα πράγματα εὐτυχεῖς συντρέχουσι τοῖς δημαρχεῖς, καὶ πρὸ βάρους τῆς οἰκονομικῆς καταστροφῆς, ἀπὸ τῶν περιστάσεων, τῆς ἀναπείρας βίας μετριάσσεται πρὸς ὅλους, καὶ ἔσον ἡ σειρὰ τῶν δοκιμασιῶν ἐπισκέπτεται ὅλας τὰς ἰδιωτικὰς οἰκονομίας.

Πρόκειται περὶ ἀσφαλιστικῆς ἀλληλοβοηθείας, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ συνέταιροι πρέπει νὰ προκοήσασιν περὶ ἐαυτῶν. Ἐν πρώτοις παρίσταται ἡ ἀνάγκη ἐνιαυτοῦ πέντος ἐπιφύρας, εἰς τὴν ὁποίαν προστίθενται καὶ παρὰ τὰς ἀνάγκαι τῆν διαίτησιν τῆς ἐταιρίας καὶ διὰ τὴν πρώτην ζύμην ἀποθεματικῶν κεφαλαίου. Εἰς κανονικὴν τοῦ συνεταρισμοῦ λειτουργίαν δύο μέθοδοι ὑπάρχουσιν: ἡ χωρίζουσα περιφέρειαν αὐτῶν εἰς πολλὰ μικρὰ κέντρα ἢ διακρίνοντα τὰ κτήνη αὐτοῦ εἰς ἀκατηγορίας, δι' ἑκάστην τῶν ὁποίων προσδιορίζεται ταμεῖον εἰδικόν. Διὰ τῆς διαιρέσεως ταύτης εἴτε κατ' ἑκτάσιν εἴτε κατὰ κτήνη ἐπιδιώκεται ἡ ἰσορροπία μεταξύ τῶν διαφόρων ποικιῶν διαμερισμάτων ἢ κατηγοριῶν, ὥστε ἡ ἐννοια τῆς ἀλληλοβοηθείας ἐκτείνεται ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων εἰς τοὺς τόπους καὶ πρὸς διάφορα εἴδη κτηνῶν, εἰς τὴν ἐνισχυθῆ ἀπὸ τοῦ εὐτυχεστέρου ὄρου καὶ ἔλθῃ εἰς ἐπικουρίαν τῶν ἀτυχεστέρων.

Μεταξὺ τῶν δύο τούτων μεθόδων ἡ δευτέρα μεθοδικώτερον κατελεσμένη. Διακρίνονται τὰ κτήνη εἰς τρεῖς τάξεις, ἑκάστη τῶν ὁποίων ὑποδιαιρεῖται εἰς ἑξήκοντα ἢ ἑβδομήματα. Ἡ πρώτη τάξις περιλαμβάνει τοὺς ἵππους, καὶ τὸν ἡμίονον καὶ τοὺς ὄνους, ἡ δευτέρα τοὺς βόας, τοὺς βουβάλους, ἢ τὰ πρόβατα, τὰς αἰγὰς καὶ τοὺς χοίρους, ἡ τρίτη τὰς εἰς τὰς ἀνάγκαις ἀνάλογως πρὸς τὴν ἡλικίαν καὶ τὸν προσρισμὸν τῶν κτηνῶν, πρὸς τὸ πρόβω ἢ πρὸς τὴν πρώτην τάξιν διακρίνεται εἰς πένθος ἢ ἑξήματα, ἡ δευτέρα εἰς πένθος καὶ ἡ τρίτη εἰς τρία. Ἡ πρώτη τῶν τμημάτων τούτων ἔχει ἰδιαιτέρον τιμολόγιον ἀσφαλιστικῶν, καὶ ὅποσον διακρίνεται εἰς τρεῖς βαθμοὺς κινδύνων, καὶ ὁ-

νιζομένους ἐκ τῆς ποσότητος τῶν κτηνῶν, τὰ ὅποια ἀπώλεσαν ἀσφαλιζόμενος ἐντὸς δέκα μέχρι δώδεκα ἐτῶν.

Ὁ μηχανισμὸς τῆς κτηνασφαλείας λειτουργεῖ ὡς ἑξῆς. Ἐνῶν ἐκαστῆ τάξει κτηνῶν ἔχει, ὡς εἶπομεν, ταμεῖον ἰδιαιτέρον, ἐκ τοῦ ὅποιο ἀποζημιοῦνται αἱ καταστροφῆ αὐτῶν, ἀφ' ἑτέρου τὰ μετὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀσφαλιζομένων περισσεύματα καὶ τῶν τριῶν τάξεων καταρτίζουσιν ἀποθεματικὸν κεφάλαιον εἰς κοινὴν τούτων χρῆσιν. ὑποθέτομεν ὅτι αἱ ἀπὸ τῶν ἀσφαλιστικῶν ἐκάστης τάξεως εἰσπράξεις ἀρχοῦσιν εἰς τὴν ὑπερσίαν τῶν κτηνασφαλειῶν αὐτῆς. Ἐάν ὅμως αἱ καταστροφῆ μαζικῆς τάξεως ὑπερβαίνωσι τὰς εἰσπράξεις αὐτῆς, ἔρχονται εἰς ἐπικουρίαν τῆς τῶν περισσεύματα τῶν ἐτέρων τάξεων. Ἐάν καὶ ταῦτα δὲν ἀρκῶσι, τότε συντρέχει μέχρι τοῦ τετάρτου αὐτοῦ τῶν ἀποθεματικῶν κεφαλαίων, τὸ ὅποιο ἐν γενικῇ καὶ τῶν τριῶν τάξεων ζημίᾳ διανεμεται μεταξύ αὐτῶν ἀνάλογως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀσφαλιστικῶν καὶ τῶν ἀσφαλισθεισῶν εἰς κτήνη ἀξιών.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν εἰδικωτέραν διάκρισιν τῶν διαφόρων εἰς κτήνη κατηγοριῶν καὶ τῶν κατ' αὐτάς ἀσφαλιστικῶν, ἔχομεν ὑπὸ ὄψιν τὸν σχετικὸν πίνακα τῆς ἐν Παλλίᾳ κτηνασφαλιστικῆς ἐταιρίας ὑπὸ τὸ ὄνομα Garantie Federale, ἣτις δύναιται ἀναχρησιμεῦσθαι ὡς ὑπόδειγμα. Ἰδοὺν πῶς ἐν αὐτῇ κατὰ τάσσονται τὰ κτήνη κατὰ τάξεις καὶ ἐτημίαια:

1. Ἴπποι (ἀξία εἰς τὰς τμημάτων) Ἴπποι τῆς κυρίως τελευτελείας, τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατεύου καὶ τῆς χωροφυλακῆς, πλήρως ἠνοῦσιν κατ' ἑτὸς ἀσφαλιστικῶν διακρίνον τὸν 1ον βαθμὸν τῶν κτηνῶν, φρ. 1, 50, διακρίνον τὸν 2ον φρ. 2.

2. Ἴπποι καὶ φορβάδες ὑπογεωργικῆν χρῆσιν, φορβάδες, κωλοπόδοι, κωλοὶ καὶ νεῖραι φορβάδες, ἡμίονοι ἢ ἡμίονοι, ἵπποι ἰδιωτικοὶ ἢ κτηνοτροφικοὶ ἐμαζίας, ἵπποι καὶ φορβάδες εἰς χρῆσιν ἰατρῶν, κτηνοτροφικοὶ καὶ εἰς χρῆσιν τῆς δημοσίας φορολογίας, διακρίνον τὸν 1ον βαθμὸν τῶν κινδύνων, φρ. 1, 50, διακρίνον τὸν 2ον φρ. 2, διακρίνον τὸν 3ον φρ. 2, 50, καὶ τὸν 4ον φρ. 2, 50, ἵπποι τῶν μετακομιζόντων ἀκαθαρσίας, τῶν ἀβέστυτοιῶν,

τῶν λιθοτόμων, τῶν μυλωθρῶν, τῶν ἀλευροπωλῶν, καὶ ἐν γένει ἐπιποιτῶν διτρώων φορτηγῶν ἀμαξίων, ἵπποι χρησιμαύροντες εἰς τὰς διώρυγας, ἵπποι τῶν πρὸς ἰδιαιτέραν χρῆσιν μισθουμένων ἀμαξίων, ἵπποι τῆς θήρας καὶ τοῦ ἵπποδρομίου, ἵπποι ἔχεινται διὰ μὲν τὸν 1ον βαθμὸν τῶν κινδύνων φρ. 4, διὰ δὲ τὸν 2ον φρ. 5, διὰ δὲ τὸν 3ον φρ. 6, (ἀπὸ τῆς 1ης ἕως 3ης) ἵπποι παχυδρομικοὶ καὶ παχυπόροι ἀμαξίων, ἵπποι εἰς χρῆσιν τῶν αἰθροδρομῶν, ἵπποι τῶν ἐν ταῖς ποταμίαις καὶ ταῖς ραγμάσι ἔλκεων, ἵπποι τῶν λεωφορείων, διὰ μὲν τὸν 1ον βαθμὸν τῶν κινδύνων φρ. 5, διὰ δὲ τὸν 2ον φρ. 6, διὰ δὲ τὸν 3ον φρ. 7, (ἀπὸ τῆς 4ης ἕως 6ης) ἵπποι πρὸς μίσθωσιν, ἵπποι ἀμαξίων τῆς ἀγορᾶς ἵπποι σκευαγωγικοὶ, διὰ μὲν τὸν 1ον βαθμὸν τῶν κινδύνων φρ. 6, διὰ δὲ τὸν 2ον φρ. 7, διὰ δὲ τὸν 3ον φρ. 8.

Βί πλάξ ης. (πρὸς ἀγέλας) Βόες καὶ ἀγελάδες ὑπὸ κεραιρικῆς χρῆσιν, βόες μικρῆς ἡλικίας ὑπὸ ἐπιμέλειαν, διὰ μὲν τὸν 1ον βαθμὸν τῶν κινδύνων φρ. 1, διὰ δὲ τὸν 2ον φρ. 1, 50, διὰ δὲ τὸν 3ον φρ. 2, (ἀπὸ τῆς 1ης ἕως 2ης) Ταῦραι καὶ πρὸς πάχυνσιν οὐχὶ ἀπὸ τῶν ριπτομένων ἐν τοῖς ἐργαστασίοις προωρισμένοι βόες καὶ ἀγελάδες, γαλακτοφόροι ἀγελάδες, διὰ μὲν τὸν 1ον βαθμὸν τῶν κινδύνων φρ. 1, 50, διὰ δὲ τὸν 2ον φρ. 2, διὰ δὲ τὸν 3ον φρ. 2, 50, (ἀπὸ τῆς 1ης ἕως 2ης) Βόες καὶ ἀγελάδες παχυνόμεναι ἀπὸ τῶν ριπτομένων ἐν ταῖς ἐργαστασίοις (ἀποσπαστικῆς, ζαχαροποιεῖα, ζυθοποιεῖα), διὰ μὲν τὸν 1ον βαθμὸν τῶν κινδύνων φρ. 2, διὰ δὲ τὸν 2ον φρ. 2, 50, διὰ δὲ τὸν 3ον φρ. 3, (ἀπὸ τῆς 1ης ἕως 3ης) ἀγελάδες τῶν βοιωτοφείων, διὰ μὲν τὸν 1ον βαθμὸν τῶν κινδύνων φρ. 3, διὰ δὲ τὸν 2ον φρ. 3, 50, διὰ δὲ τὸν 3ον φρ. 5.

Γ' πλάξ ις. (πρὸς ἀγέλας) Πράγοι, αἴγες καὶ ἐρίφθα, διὰ μὲν τὸν 1ον βαθμὸν τῶν κινδύνων φρ. 6, διὰ δὲ τὸν 2ον φρ. 7, διὰ δὲ τὸν 3ον φρ. 8, (ἀπὸ τῆς 1ης ἕως 3ης) κριοὶ, πρόβατα, ἀμνοὶ καὶ ἀρνάδες, διὰ μὲν τὸν 1ον βαθμὸν τῶν κινδύνων φρ. 4, διὰ δὲ τὸν 2ον φρ. 5, διὰ δὲ τὸν 3ον φρ. 6.

Εἰς πλήρη κατανόησιν τῶν ἀνωτέρω σιμολογιῶν ἀρκεῖ ἡ σημείωσις, ὅτι ἐκ τῶν ἐμαυσιῶν καταβολῶν τῶν ὀριζομένου ἀσφαλίστρων αἱ ἀσφαλιζόμενοι καταβάλλουσι καὶ λεπτά

80 κατὰ κεφαλὴν κτηνῶν (50 λεπτά δι' ἐξοδα διοικήσεως τῆς ἐταιρίας καὶ 30 λεπτά δι' ἀποθεματικὸν κεφάλαιον), εἰς τὰ ὅποια προστέτες καὶ ὁ μικρὸς τοῦ χαρτοσήμου φόρος. Ἐάν δὲ ἐξαιρέσωμεν τὰ κτηνῆ του τελευταίου τμήματος τῆς αἰτίας τάξεως, διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ὁποίων πληρώνεται πρὸ ὀριζομένου ποσῶν κατὰ κεφαλὴν, ἐπὶ τῶν λοιπῶν κτηνῶν συναθροίζεται ἡ ἀγοραία ἀξία ὀλῶν τῶν ὑπὸ ἐκάστου ἀσφαλιζομένων κτηνῶν καὶ ἐπὶ ἐκάστης ἑκατοστύος φράγκων ἐνεργεῖται ἡ πληρωρὴ τοῦ ἀσφαλιστροῦ καὶ τῶν ἐκτεθέντων συμπληρωτικῶν λεπτῶν. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς τρεῖς τῶν κινδύνων βαθμοὺς, ὡς εἶδόμεν, λαμβάνεται ὑπὸ ὄψιν ἡ ποσότης τῶν κατὰ τὴν τελευταίαν δεκάετιαν ἢ δωδεκάετιαν καταστροφῶν τοῦ ἀσφαλιζομένου ποιμνίου ἢ σπαύκου, ἐν ἑλλείψει δὲ ἰδία τέρων τῆς ἀτασθαλικῆς ἐρευνῶν περιορίζεται ἡ διαβάθμισις εἰς τὸ ποσὸν τῶν ἐπελόντων δυστυχημάτων κατὰ τὸ δοκοῦν τῆς κτηνασφαλιστικῆς ἐταιρίας, εἴτε ἐν τῷ τοῦ προηγουμένου χρόνου διαστήματι, εἴτε καὶ ἐν τῷ μικρότερου νόμισματι λ. χ. θανάτου κτηνῶν ἐν τῷ δεινῷ ποιμνίῳ. Ὅπου σιν ἀπὸ εἰς τὴν πρώτην βαθμίδα τῶν κινδύνων, ποσοὶ εἰς τὴν δευτέραν καὶ τόσοι εἰς τὴν τρίτην. Ἐκαστος ἐννοεῖ ὅτι ἐκ τῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἑκαρτάται ἐκ τῆς εἰδικῆς πέρας. Ἡ κτηνασφαλιστικὴ ἐταιρία, τῆς ὁποίας τὸ τιμολόγιον ἐξομαρῶν ὑπὸ ὄψιν, θέν ἀσφαλιζει κτηνῆ μικρότερας ἡλικίας τῶν 3 (μηνῶν, — ἐπίσης δὲ μετὰ τὴν σύμπληρωσιν τῶν 12 ἐτῶν διὰ τὰς δύο πρώτας τάξεις καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ βίου ἔτους διὰ τὴν τρίτην. Ἐν γένει ἡ ἀσφάλεια τῆς περιλαμβάνει α) τοὺς θανάτους ἐκείνους, οἳ εἴνεος προέρχονται ἢ ἀκ νόσου ἢ ἐκ τυχαίου συμβεβηκότος, ἢ ἐξ ἀνωτέρας βίας καὶ καταποντισμοῦ, β) τὰς ἀσθενείας ἐκείνας ἢ τὰ τυχαῖα συμβεβηκότος, ἐκ τῶν ὁποίων ἐπιβάλλεται ἡ ἀπαλλοτριώσις ἢ ἡ σφαγή τῶν κτηνῶν, γ) ἐπὶ ἰδιαιτέρα πληρωρῆ ὑμὲν πληρωτικῶν ἀσφαλίστρων, τοὺς θανάτους ἐκείνους, οἳ ὁποῖαι προέρχονται ἐκ τοῦ ἐθνοχισμοῦ, ὡς καὶ τὰ συμβεβηκότα ἐκ ὁποῖα φθείρουσιν τὰ ἐν πορείᾳ ἀγέλας. Δὲν ἀσφαλιζόνται αἱ ἐκ τοῦ πολέμου, τοῆς

ἐπαναστάσεως, τῆς πυρκαϊᾶς καὶ τῆς πλημμύρας ἐπιγιγνόμε-
 ναι καταστροφῶν, καθὼς καὶ οἱ θάνατοι, ἢ ἄλλαι ζημίαι αἱ
 ἐπερχόμεναι ἐντὸς τῶν πρώτων 9 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑπογρα-
 φῆς τοῦ ἀσφαλιστικοῦ συμβολαίου, καὶ ἐντὸς τῶν 30 ἂν πρό-
 κεται περὶ τῶν νόσων τῆς βλένυης καὶ τῆς ψώρας· ἐπίσης δὲν
 ἀσφαλίζονται ἡ ἐξοίδησις τῆς κοιλίας καὶ ἡ φλύκταινα, ὡς
 καὶ τὰ δυστυχήματα τὰ προσεχόμενα ἐξ ἐλλείψεως ἐπιμε-
 λείας, ἐξ ὑπερβολικῆς ἐργασίας, ἐκ κακῆς χρήσεως καὶ ἐν γέ-
 νει ἐξ ἁμαρτήματος τῶν ἀσφαλιζομένων καὶ τῶν ἀντιπρόσω-
 πων αὐτῶν· ἐπίσης δὲν ἀσφαλίζονται αἱ συνέπειαι χειρουργι-
 κῆς ἐργασίας μὴ ἀπαβλεπούσης τὴν θεραπείαν ἢ τὴν συντή-
 ρησιν τοῦ κτήνους, καθὼς καὶ τὰ δυστυχήματα τὰ ἐπερχό-
 μενα ὅταν πρὸ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἐνεργήσαντος τὸν εὐνοχι-
 σμὸν ὑποβάλλεται τὸ κτήνος εἰς ἐργασίαν. Ἀπορρίπτανται
 ἐπίσης ὑπὸ τῆς ἀσφαλείας τὰ κτήνη ἐκεῖνα τὰ ὅποια πιάσθου-
 σιν ἤδη ἐκ θανατηφόρου νόσου, καὶ τῶν ὁποίων ἡ ἀγοραπώ-
 λησις ἀκυροῦται λόγῳ κεκρυμμένων ἐλαττώματων.

Ἡ ἀπαρίθμησις τῶν ἐξαιρέσεων τούτων εἶναι ἱκανῶς ἐνδει-
 κτική. Αἱ περιπτώσεις τῆς νόσου δύνανται, νὰ ὦσιν ἐυρύτεραι
 ἢ στενώτεραι, κατὰ τὸ μέτρον τῆς προαίας τῶν κτηνασφα-
 λειῶν. Αἱ ἐπιδημιαὶ ἀνήκουσιν βεβαίως εἰς τὴν γενικήν τῆς
 κτηνασφαλείας ἀποσπαστήν. Ἀλλ' ὅταν ὑποθέσωμεν ἐξείαν
 ἐπιδημίαν, αἱ καταστροφῶν εἶναι τοιαύται ὥστε ἀναπόφευκτος
 καὶ ἡ ἐπικουρία γενικωτέρων τῆς πολιτείας ἐννοϊῶν. Διότι
 ἐκείνην μόνον ὑπολαμβάνομεν ἁρμονικὴν τῆς κοινωνίας ἀπο-
 κατάστασιν, ἐν τῇ ὁποίᾳ τὰ διάφορα μέλη τοῦ κοινωνικοῦ
 σώματος ἐνδιαφέρονται περὶ τοῦ ὅλου ἐξίσου. Ὅταν ἡ ἰέρη-
 μωσις ἀπειλῇ τὰς κτηνοτροφικὰς κοινότητας, θὰ αἰσθανθῶσι
 μὲν τοῦ πολὺ τὰς συνέπειας αἱ γεωργικαὶ καὶ κατ'ὅπιν τούτων
 αἱ βιομηχανικαὶ καὶ αἱ ἐμπορικαί. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ
 οἰκονομικὴ πολιτικὴ περιβάλλεται ἐπιποσούσαν μεζούρον πρὸς
 αὐτῆς, ἐφ' ὅσον ἀτενίζει βαθύτερον εἰς τὸ μέλλον.